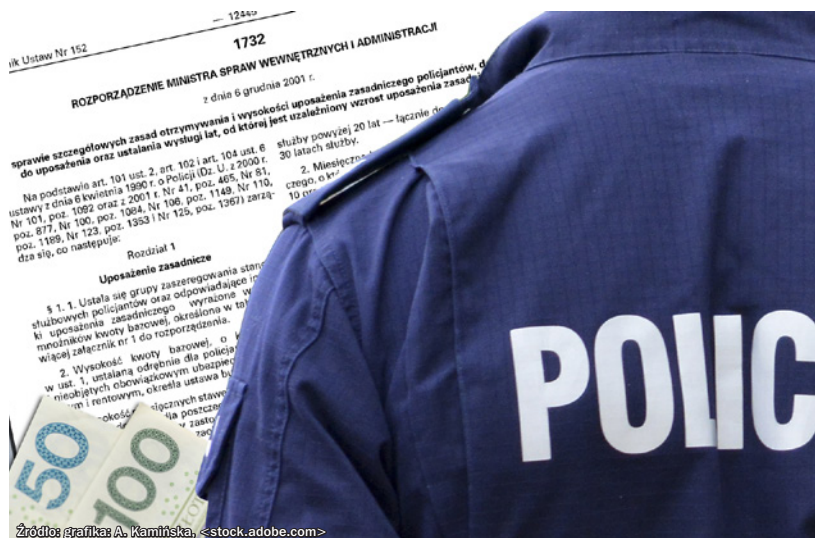

Paweł Gacek¹

ORCID: 0000-0001-6365-3146

Uprawnienie policjanta do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania na podstawie § 2b rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad otrzymywania i wysokości uposażenia zasadniczego policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego

Streszczenie: Streszczenie: Artykuł ten został w całości poświęcony zagadnieniu związanemu z uprawnieniem policjanta do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania na podstawie § 2b Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 grudnia 2001 r. Regulacja ta umożliwia uzyskanie przez policjanta wyższej grupy zaszeręgowania niż grupa zaszeręgowania przypisana do stanowiska służbowego, na którym pełni on służbę. Uzyskanie wyższej grupy zawodowej następuje z mocy prawa, jednak wymaga spełnienia wymogów wskazanych w § 2b rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 grudnia 2001 r., które scharakteryzowano w tym opracowaniu.

Słowa kluczowe: policja, policjant, uposażenie, grupa zaszeręgowania, awans zawodowy

Abstract: This article is devoted entirely to the issue of a police officer's entitlement to obtain a higher salary grade under § 2b of the Regulation of the Minister of Internal Affairs and Administration of 6 December 2001. This provision allows a police officer to receive a salary grade higher than the grade assigned to the official position he or she occupies. The granting of a higher salary grade occurs by operation of law; however, it requires that the officer meet the conditions specified in § 2b of the Regulation of 6 December 2001, which are discussed in this study.

Keywords: Police, police officer, police remuneration, salary grade, career advancement

Wstęp

Stosunek służbowy policjanta ma charakter *stricte* administracyjnoprawny. Powstaje on z mianowania na podstawie dobrowolnego wstąpienia kandydata do służby, o czym stanowi wprost art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji². Mianowanie, o którym mowa w art. 28 ust. 1a ustawy o Policji, należy jednak odróżnić od mianowania policjanta na dane stanowisko służbowe. W ostatnim z wymienionych przypadków, mianowanie (lub powołanie) policjanta na dane stanowisko służbowe zostało, co do zasady, uzależnione od posiadania przez niego wykształcenia, uzyskania określonych kwalifikacji zawodowych, a także stażu służby w Policji (art. 34 ust. 1 ustawy o Policji). Zasady uzyskiwania poszczególnych kwalifikacji wymaganych na danych stanowiskach służbowych, a także warunki, jakie muszą zostać spełnione do mianowania (powołania) funkcjonariuszy na wyższe stanowiska służbowe, zostały określone w wymienionym art. 34 ustawy o Policji.

Z kolei szczegółowe kwestie dotyczące wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakimi winni legitymować się policjanci na poszczególnych stanowiskach służbowych, zostały określone w załączniku do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim odpowiadają policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych³. Grupy zaszeręgowania stanowisk służbowych policjantów oraz odpowiadające im stawki uposażenia zasadniczego wyrażone w postaci mnożników kwoty bazowej, zostały natomiast określone w tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad otrzymywania i wysokości uposażenia zasadniczego policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego⁴. Co do zasady więc mianowanie policjanta na dane (wyższe) stanowisko służbowe uzależnione jest od spełnienia wymogów umożliwiających mu pełnienie służby na tym sta-

¹ Paweł Gacek, mł. insp. Policji, dr nauk prawnych, radca prawny w Wydziale Spraw Osobowych Biura Kadr i Organizacji Policji Komendy Głównej Policji.

Kontakt z autorem za pośrednictwem redakcji.

² Tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 636 ze zm., dalej jako: ustawa o Policji.

³ Tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 2252 ze zm.

⁴ Tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 1236 ze zm., dalej jako: rozporządzenie.

nowisku⁵. Mianowanie na takie stanowisko służbowe (wyższe stanowisko służbowe od tego, które dotychczas zajmował) skutkuje również automatycznym uzyskaniem przez policjanta grupy zaszerogowania przypisanej do tego stanowiska, a także stopnia etatowego. Od tak ustanowionej reguły dokonano jednak pewnego wyłomu. Umożliwiono bowiem uzyskiwanie przez policjanta wyższych grup zaszerogowania bez konieczności uprzedniego mianowania go na stanowisko służbowe, do którego taka grupa zaszerogowania jest przypisana.

Przepisem § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 marca 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad otrzymywania i wysokości uposażenia zasadniczego policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego⁶, do rozporządzenia z dnia 6 grudnia 2001 r. wprowadzono nowy przepis § 2b, który w sposób kompleksowy określił zasady uzyskiwania przez policjantów wyższych grup zaszerogowania od grup zaszerogowania przypisanych do stanowisk służbowych, na których pełnią oni służbę, tj. stanowisk, na których zostali oni mianowani⁷.

Problematyka związana z tym zagadnieniem nie była jak dotąd przedmiotem szerszego opracowania, a ma ona niebagatelne znaczenie nie tylko dla funkcjonariuszy, którzy uprawnieni są do uzyskiwania wyższych grup zaszerogowania od tych, które przypisane są do stanowisk służbowych, na których aktualnie pełnią oni służbę, ale przede wszystkim dla organów Policji, które zobowiązane są do prawidłowego stosowania przepisów pragmatyki służbowej, a tym samym do ustalania aktualnych parametrów finansowych funkcjonariuszy, w szczególności z uwzględnieniem uzyskiwanych przez nich wyższych grup zaszerogowania, po upływie wymaganego w przepisach prawa okresu koniecznego na ich uzyskanie. Celem przedmiotowego opracowania jest zatem ukazanie tej szczególnej regulacji, w tym w szczególności przez wskazanie przesłanek warunkujących uzyskanie przez policjantów wyższych grup zaszerogowania oraz tych, które stanowią przeszkody w ich uzyskaniu. Jak wcześniej zaakcentowano, jest to dość nowa instytucja prawna, która nie doczekała się jeszcze kompleksowego ujęcia zarówno w doktrynie, jak i w judykaturze. Właściwe jej ukazanie wymaga wobec tego szczegółowej analizy wprowadzonych do rozporządzenia przepisów statuujących tę instytucję, a także odniesienia jej do szerszego kontekstu regulacji zawartych w pragmatyce służbowej, odnoszących się do mechanizmów związanych awansem zawodowym policjantów.

Zasady i tryb uzyskiwania przez policjantów wyższych grup zaszerogowania

Na wstępie zaznaczenia wymaga, że wprowadzona regulacja § 2b rozporządzenia pozwala na uzyskiwanie przez policjanta wyższej grupy zaszerogowania od grupy zaszerogowania przy-

pisanej do zajmowanego przez niego stanowiska służbowego, a następnie kolejnej wyższej grupy (kolejnych wyższych grup) zaszerogowania w stosunku do już uzyskanej grupy zaszerogowania, bez konieczności mianowania policjanta na dane stanowisko służbowe do którego przypisana jest taka grupa zaszerogowania. Uzyskanie takiej grupy zaszerogowania nie wymaga również, w przeciwieństwie do mianowania policjanta na dane stanowisko służbowe, wydania przez organ Policji kwalifikowanego aktu administracyjnego w postaci decyzji administracyjnej. Uzyskanie wyższej grupy zaszerogowania przez policjanta od grupy zaszerogowania przypisanej do zajmowanego przez niego stanowiska, a także kolejnej wyższej grupy (kolejnych wyższych grup) zaszerogowania od już uzyskanej, odbywa się *ex lege* — z mocy prawa, z chwilą spełnienia przesłanek określonych w wymienionym przepisie § 2b rozporządzenia. Oczywiście z przyczyn natury porządkowej organ Policji winien odnotować fakt uzyskania przez danego policjanta wyższej grupy zaszerogowania, bowiem chwila uzyskania takiej wyższej grupy zaszerogowania ma istotne znaczenie w kontekście możliwości uzyskiwania kolejnej wyższej grupy zaszerogowania od tej, którą policjant już uzyskał. Zatem organy Policji mogą, a nawet powinny, dokumentować fakt uzyskania przez policjanta wyższej grupy zaszerogowania, a także kolejnej wyższej grupy (kolejnych wyższych grup) zaszerogowania od już uzyskanej. Mogą one w szczególności wydawać rozkazy personalne potwierdzające fakt uzyskania przez policjanta wyższej grupy zaszerogowania, ale wyłącznie dla celów ewidencyjnych. Rozkazy takie nie będą jednak decyzjami administracyjnymi, wobec powyższego nie będą wymagały wprowadzenia ich do obrotu prawnego, poprzez doręczenie ich zainteresowanym policjantom. Od takiego rozkazu personalnego nie przysługuje również środek zaskarżenia w administracyjnym toku instancji. Udokumentowanie faktu uzyskania przez policjanta wyższej grupy zaszerogowania może nastąpić także w formie stosownej adnotacji zamieszczonej w aktach osobowych funkcjonariusza. Nie oznacza to jednak, że organ Policji nigdy nie będzie zobligowany do wydania decyzji administracyjnej w tej kategorii spraw. Jeżeli bowiem policjant wystąpiłby do organu Policji ze stosownym żądaniem ponownego przeliczenia i wypłaty uposażenia z uwzględnieniem uzyskanej wyższej grupy zaszerogowania, bo w jego ocenie, w danym momencie spełniałby już wymogi do uzyskania z mocy prawa wyższej grupy zaszerogowania, wówczas organ Policji, jeśli stwierdziłby, że dany policjant nie spełnił jednak wszystkich wymogów do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania, winien wydać decyzję administracyjną o charakterze negatywnym, tj. odmowną, którą odmówiłby ustalenia zwiększonego uposażenia z uwzględnieniem wyższej grupy zaszerogowania. Tylko tego rodzaju działanie organu Policji nie tylko nie naraziłoby go na zarzut beczynności, ale przede wszystkim pozwoliłoby funkcjonariuszowi na skuteczne zakwestionowanie wydanego wobec niego rozstrzygnięcia i jego weryfikację na drodze administracyjnej, a następnie sądowo-administracyjnej, a w konsekwencji na ustalenie, czy w istocie funkcjonariusz ten nie został w niezgodny z przepisami prawa sposób pozbawiony wyższej grupy zaszerogowania, którą winien uzyskać z mocy prawa w stosowanym, wymaganym przez przepisy prawa, czasie.

Odnosząc się natomiast do kwestii związanych z samymi zasadami uzyskiwania przez policjantów wyższych grup zaszerogowania, wskazania wymaga, że zgodnie z § 2b ust. 1 rozporządzenia, policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym

⁵ Z zastrzeżeniem wyjątku, o którym mowa w art. 34 ust. 7 ustawy o Policji.

⁶ Dz.U. z 2022 r. poz. 580, dalej jako: rozporządzenie zmieniające. Rozporządzenie to weszło w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, które miało miejsce w dniu 11 marca 2022 r.

⁷ Przepisy rozporządzenia zmieniającego mają zastosowanie do uposażeń policjantów od dnia 1 stycznia 2022 r. (§ 15 rozporządzenia zmieniającego).

zaszeregowanym do grupy od 2 do 7 uzyskuje wyższą grupę zaszeregowania po upływie okresu 4 lat służby na tym samym stanowisku służbowym, przy czym zastrzeżenia wymaga, że do tego okresu służby nie wlicza się okresu służby policjanta przypadającego przed dniem 1 stycznia 2022 r.⁸ Z kolei w myśl § 2b ust. 2 rozporządzenia, przez wyższą grupę zaszeregowania, należy rozumieć grupę zaszeregowania bezpośrednio wyższą od grupy zaszeregowania stanowiska służbowego zajmowanego przez policjanta. Tym samym, co do zasady, policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 2, po upływie okresu wskazanego w § 2b ust. 1 rozporządzenia, uzyskuje z mocy prawa grupę 3, natomiast policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym odpowiednio: do grupy 3 uzyskuje 4, do grupy 4 uzyskuje 5, do grupy 5 uzyskuje 6, do grupy 6 uzyskuje 7, do grupy 7 uzyskuje 8. Po upływie każdego kolejnego okresu 4 lat służby na tym samym stanowisku służbowym (zaszeregowanym odpowiednio do grupy 2, 3, 4, 5, 6 oraz 7), liczonego od dnia uzyskania wyższej grupy zaszeregowania, o której mowa w § 2b ust. 1 tego rozporządzenia, w myśl § 2b ust. 3 rozporządzenia, policjant uzyskuje kolejną bezpośrednio wyższą grupę zaszeregowania od grupy, którą uprzednio uzyskał, bowiem nową uzyskaną przez niego grupę zaszeregowania określa się w relacji do grupy zaszeregowania dotychczas uzyskanej, przy czym w tym trybie, policjant nie może uzyskać wyższej niż 8 grupa zaszeregowania⁹.

Zastrzec ponadto należy, że zgodnie z § 2c rozporządzenia, reguł określonych w § 2b tego rozporządzenia, związanych z możliwością uzyskiwania przez funkcjonariuszy wyższych grup zaszeregowania nie stosuje się do policjantów w służbie kontraktowej. Oznacza to, że regulacja ta ma odniesienie wyłącznie do policjantów w służbie przygotowawczej oraz stałej. Dotyczy ona również wyłącznie policjantów zajmujących stanowiska służbowe zaszeregowane do grup od 2 do 7, bowiem najwyższą grupę, którą można uzyskać w tym trybie jest 8 grupa zaszeregowania. Policjanci mianowani na stanowiska służbowe do których przypisana jest 8 grupa zaszeregowania, nie mogą już w tym trybie uzyskać wyższej grupy zaszeregowania.

Tym samym, co do zasady, jeśli policjant pełni służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 2 i po upływie 4 lat uzyskał 3 grupę zaszeregowania, to po następnych 4 latach liczonych od dnia uzyskania 3 grupy zaszeregowania, uzyskuje 4 grupę zaszeregowania. Analogicznie w pozostałych przypadkach¹⁰, z tym jednak zastrzeżeniem, że jeśli policjant pełni służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 7 i po upływie 4 lat uzyskał 8 grupę zaszeregowania, to po następnych 4 latach liczonych od dnia uzyskania 8 grupy

zaszeregowania, nie uzyskuje już wyższej grupy zaszeregowania z uwagi na § 2b ust. 4 rozporządzenia.

Wyjątek od tak ustanowionej reguły stanowią przypadki, gdy policjant przed upływem okresu, o którym mowa w § 2b ust. 1 albo 3 rozporządzenia zostanie mianowany na wyższe stanowisko służbowe usytuowane w tej samej grupie zaszeregowania, co grupa zaszeregowania, na uzyskanie której oczekiwał. Wówczas nie uzyskuje tej grupy zaszeregowania, bo jest mianowany na stanowisko służbowe do którego przypisana jest grupa zaszeregowania na uzyskanie której oczekiwał. Od momentu mianowania policjanta na takie stanowisko służbowe rozpoczyna bieg termin do uzyskania przez niego wyższej grupy zaszeregowania od tej, która przyporządkowana jest do obecnie zajmowanego przez niego stanowiska służbowego, na które został mianowany, pod warunkiem jednak, że tym stanowiskiem służbowym, na które został mianowany, nie jest stanowisko służbowe, do którego przyporządkowana jest 8 grupa zaszeregowania, albo stanowisko służbowe zaszeregowane w wyższej niż 8 grupa zaszeregowania. Zastrzeżenia ponadto wymaga, że jeśli stanowisko, na które zostanie mianowany policjant, nie jest stanowiskiem służbowym do którego przyporządkowana jest 8 grupa zaszeregowania, to uzyska on wyższą grupę zaszeregowania, pod warunkiem, że przed upływem wymaganego okresu do uzyskania wyższej grupy zaszeregowania znów nie zostanie mianowany na wyższe stanowisko do którego przypisana jest grupa zaszeregowania, na uzyskanie której oczekiwał, albo wyższa grupa zaszeregowania. Zatem jeśli policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 2, jeszcze nie uzyskał wyższej grupy zaszeregowania, bo nie upłynął okres wskazany w § 2b ust. 1 rozporządzenia, nie uzyskuje tej wyższej 3 grupy zaszeregowania, jeżeli przed upływem 4-letniego okresu zostanie mianowany na stanowisko służbowe zaszeregowane w 3 grupie albo stanowisko służbowe zaszeregowane w wyższej niż 3 grupa zaszeregowania. Analogicznie w odniesieniu do pozostałych przypadków¹¹. Tak samo

⁸ Rozporządzenie zmieniające, § 14.

⁹ Rozporządzenie, § 2b ust. 4.

¹⁰ Jeśli zatem policjant pełni służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 3 i po upływie 4 lat uzyskał 4 grupę zaszeregowania, to po następnych 4 latach liczonych od dnia uzyskania 4 grupy zaszeregowania, uzyskuje 5 grupę zaszeregowania. Policjant, który pełni służbę na stanowisku zaszeregowanym do grupy 4, który po upływie 4 lat uzyskał 5 grupę zaszeregowania, po następnych 4 latach liczonych od dnia uzyskania 5 grupy zaszeregowania, uzyskuje 6 grupę zaszeregowania, natomiast policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 5, który po upływie 4 lat uzyskał 6 grupę zaszeregowania, po następnych 4 latach liczonych od dnia uzyskania 6 grupy zaszeregowania, uzyskuje 7 grupę zaszeregowania.

¹¹ Jeśli wobec tego policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym, zaszeregowanym do grupy 3, jeszcze nie uzyskał wyższej grupy zaszeregowania, bo nie upłynął okres wskazany w § 2b ust. 1 rozporządzenia, nie uzyskuje 4 grupy zaszeregowania, jeżeli przed upływem 4-letniego okresu zostanie mianowany na stanowisko służbowe zaszeregowane w 4 grupie albo wyższej. Z kolei policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 4, który jeszcze nie uzyskał wyższej grupy zaszeregowania, bo nie upłynął okres wskazany w § 2b ust. 1 rozporządzenia, nie uzyskuje 5 grupy zaszeregowania, jeśli przed upływem 4-letniego okresu zostanie mianowany na stanowisko służbowe zaszeregowane w 5 grupie albo wyższej. Policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 5, który jeszcze nie uzyskał wyższej grupy zaszeregowania, bo nie upłynął okres wskazany w § 2b ust. 1 rozporządzenia, nie uzyskuje 6 grupy zaszeregowania, jeśli przed upływem 4-letniego okresu zostanie mianowany na stanowisko służbowe zaszeregowane w 6 grupie albo wyższej. Policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 6, który jeszcze nie uzyskał wyższej grupy zaszeregowania, bo nie upłynął okres wskazany w § 2b ust. 1 rozporządzenia, nie uzyskuje 7 grupy zaszeregowania, jeśli przed upływem 4-letniego okresu zostanie mianowany na stanowisko służbowe zaszeregowane w 7 grupie albo wyższej, natomiast policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 7, który jeszcze nie uzyskał wyższej grupy zaszeregowania, bo nie upłynął okres wskazany w § 2b ust. 1 rozporządzenia, nie uzyskuje 8 grupy zaszeregowania, jeśli przed upływem 4-letniego okresu zostanie mianowany na stanowisko służbowe zaszeregowane w 8 grupie albo wyższej.

również w przypadku, gdy policjant uzyska wyższą grupę zaszerogowania i oczekiwać będzie na uzyskanie kolejnej wyższej grupy zaszerogowania, a więc wyższej w stosunku do tej, którą uzyskał. Jeśli przed upływem okresu, o którym mowa w § 2b ust. 3 rozporządzenia zostanie mianowany na stanowisko służbowe do którego przypisana jest ta sama grupa zaszerogowania co grupa zaszerogowania, na której uzyskanie oczekiwał, wówczas nie uzyskuje już tej grupy zaszerogowania w trybie określonym w § 2b rozporządzenia właśnie z uwagi na fakt mianowania go na dane stanowisko służbowe i uzyskanie z tego tytułu prawa do grupy zaszerogowania przypisanej do tego stanowiska służbowego. Od tego też momentu (mianowania policjanta na dane stanowisko służbowe) rozpoczyna bieg termin do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania od tej grupy zaszerogowania, która przypisana jest do obecnie zajmowanego przez funkcjonariusza stanowiska służbowego¹².

Uzyskanie przez policjanta w tym trybie wyższej grupy zaszerogowania jest równoznaczne z uzyskaniem odpowiadającego tej grupie zaszerogowania mnożnika kwoty bazowej, określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia w kolumnie oznaczonej lit. „D”, oraz odpowiadającego stanowiskom służbowym zaszerogowanym do tej grupy policyjnego stopnia etatowego, określonego w załączniku nr 2 do tego rozporządzenia¹³, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych § 1 pkt 2 rozporządzenia zmieniającego¹⁴. Jeśli po uzyskaniu wyższej grupy zaszerogowania nastąpiłyby zmiany w obowiązujących przepisach, w szczególności w zakresie mnożników kwoty bazowej albo stopnia etatowego, to automatycznie policjant uzyskuje prawo do tego mnożnika kwoty bazowej, jak również do takiego stopnia etatowego. Policjant nie uzyskuje bowiem prawa do wartości mnożnika kwoty bazowej — tej która wynikała z załącznika nr 1 do rozporządzenia i została zamieszczona w kolumnie oznaczonej lit. „D” w chwili uzyskania przez niego wyższej grupy zaszerogowania, ale uzyskuje wyższą grupę zaszerogowania. Zatem uzyskuje przypisany do tej grupy zaszerogowania mnożnik kwoty bazowej, który jest określony w obowiązującym w danym czasie załączniku nr 1 do rozporządzenia w kolumnie oznaczonej lit. „D”. Jeśli w wymienionym załączniku w kolumnie oznaczonej lit. „D” wartości mnożników kwoty bazowej ulegną zmianie, konieczne jest uwzględnienie tej okoliczności, poprzez uaktualnienie parametrów finansowych policjanta, przez ponowne przeliczenie mu uposażenia zasadniczego według aktualnej wartości mnożnika kwoty bazowej przypisanej do uzyskanej przez niego grupy

zaszerogowania. Jest to jedynie czynność materialnoteczniczna, niewymagająca, tak samo jak uzyskanie wyższej grupy zaszerogowania, wydania rozstrzygnięcia w formie kwalifikowanego aktu administracyjnego, jakim jest decyzja administracyjna. Ponowne przeliczenie należnego funkcjonariuszowi uposażenia winno zatem nastąpić w sposób automatyczny z chwilą zmiany wartości mnożnika kwoty bazowej, określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia w kolumnie oznaczonej lit. „D”.

Zmiana stanowiska służbowego przez policjanta, co do zasady, nie powoduje utraty przez niego uzyskanej uprzednio grupy zaszerogowania. Zgodnie bowiem z § 2b ust. 6 rozporządzenia policjant zachowuje zaszerogowanie do grupy uzyskanej w trybie, o którym mowa w § 2b ust. 1 i 3 tego rozporządzenia, w przypadku mianowania go bądź przeniesienia na stanowisko służbowe zaszerogowane do grupy niższej od dotychczas uzyskanej¹⁵ — do czasu uzyskania grupy zaszerogowania wyższej od zachowanej. Zachowana grupa zaszerogowania podlega wzrostowi w trybie, o którym mowa w § 2b ust. 3 wymienionego rozporządzenia. Jeżeli zatem policjant zajmuje stanowisko służbowe w niższej grupie zaszerogowania od grupy, którą uzyskał, to mianowanie go na stanowisko służbowe w tej samej grupie zaszerogowania albo przeniesienie na niższe stanowisko służbowe, co do zasady, nie pozbawia go grupy zaszerogowania, którą uzyskał do czasu uzyskania grupy zaszerogowania wyższej od zachowanej. Zachowanie uzyskanej grupy zaszerogowania umożliwia mu także uzyskanie kolejnych bezpośrednio następujących po sobie wyższych grup zaszerogowania, w trybie o którym mowa w § 2b ust. 3 rozporządzenia, tj. po upływie każdego kolejnego okresu — 4 lat służby¹⁶.

Wymienionej wyżej reguły, która umożliwia policjantowi zachowanie prawa do uzyskanej grupy zaszerogowania, stosownie do § 2b ust. 7 rozporządzenia, nie stosuje się jednak do policjanta przeniesionego na niższe stanowisko służbowe, w trybie określonym w:

¹⁵ Wyjątek od tak ustanowionej reguły stanowi przepis § 2b ust. 7 rozporządzenia — o czym w dalszej części opracowania.

¹⁶ Jeśli zatem asystent (5 grupa zaszerogowania), z uzyskaną 6 grupą zaszerogowania, zostanie przeniesiony, w trybie art. 38 ust. 2 pkt 4 ustawy o Policji (w sytuacji likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego lub z innych przyczyn uzasadnionych potrzebami organizacyjnymi, gdy nie ma możliwości mianowania go na inne równorzędne stanowisko) na stanowisko referenta (3 grupa zaszerogowania) — zachowuje on uzyskaną 6 grupę zaszerogowania i prawo do uzyskania wyższej od 6 grupy zaszerogowania. W dalszym ciągu biegnie mu (a nie rozpoczyna się na nowo) termin do uzyskania 7 grupy zaszerogowania. Tak samo mechanizm (6 grupa zaszerogowania), z uzyskaną 7 grupą zaszerogowania, jeśli zostanie mianowany na stanowisko służbowe specjalisty albo pilota (6 grupa zaszerogowania) — zachowuje on nie tylko uzyskaną 7 grupę zaszerogowania, ale również prawo do uzyskania wyższej od już uzyskanej, a zatem 8 grupy zaszerogowania. W dalszym ciągu biegnie mu bowiem (a nie rozpoczyna się na nowo) termin do uzyskania 8 grupy zaszerogowania. Jeśli natomiast asystent, mianowany na niższe stanowisko służbowe referenta, z zachowaniem do 6 grupy zaszerogowania, w okresie (a zatem przed upływem) 4-letniego okresu oczekiwania na uzyskanie kolejnej wyższej grupy zaszerogowania — 7, zostałby mianowany na stanowisko służbowe w 7 grupie zaszerogowania (np. kierownika referatu), to mianowanie to przerywa okres oczekiwania przez niego na uzyskanie 7 grupy zaszerogowania, a także od dnia tego mianowania na stanowisko służbowe w 7 grupie zaszerogowania rozpoczyna biec termin (4-letni okres) oczekiwania przez tego policjanta na uzyskanie kolejnej wyższej grupy zaszerogowania, tj. 8 grupy zaszerogowania.

¹² Pod warunkiem, że stanowisko, na które mianowany jest policjant, nie jest stanowiskiem służbowym zaszerogowanym do 8 grupy zaszerogowania.

¹³ Rozporządzenie, § 2b ust. 5.

¹⁴ Np. jeśli policjant zajmujący stanowisko służbowe: policjanta (zaszerogowane w 2 grupie) uzyska grupę 3 — to oznacza, że przysługuje mu mnożnik 2,031 oraz stopień etatowy — sierżanta sztabowego; referenta (zaszerogowane w 3 grupie) uzyska grupę 4 — to oznacza, że przysługuje mu mnożnik 2,077 oraz stopień etatowy — aspiranta sztabowego; dzielnicowego (zaszerogowane w grupie 4) uzyska grupę 5 — to oznacza, że przysługuje mu mnożnik 2,168 oraz stopień etatowy aspiranta sztabowego; asystenta (zaszerogowane w 5 grupie) uzyska grupę 6 — to oznacza, że przysługuje mu mnożnik z grupy 6 (2,300) oraz stopień etatowy nadkomisarza; specjalisty (zaszerogowane w grupie 6) uzyska grupę 7, a to oznacza, że przysługuje mu mnożnik 2,352 oraz stopień etatowy nadkomisarza; kierownika referatu (zaszerogowane w grupie 7) uzyska grupę 8, to oznacza, że przysługuje mu mnożnik 2,396 oraz stopień etatowy podinspektora.

- art. 38 ust. 1 ustawy o Policji (w razie wymierzenia mu kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe¹⁷),
- art. 38 ust. 2 pkt 2 ustawy o Policji (w razie stwierdzenia nieprzydatności na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej)¹⁸,
- art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy o Policji (w razie stwierdzenia niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonego w okresie służby stałej w 2 kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy),
- art. 38 ust. 3 ustawy o Policji (na jego prośbę)¹⁹.

Policjant, w tych przypadkach, nie zachowuje zaszerzegowania do grupy uzyskanej w trybie § 2b ust. 1 i 3 rozporządzenia. Tym samym policjant, który został przeniesiony w trybie art. 38 ust. 1, ust. 2 pkt 2 albo 3 lub ust. 3 ustawy o Policji na niższe stanowisko służbowe od tego jakie dotychczas zajmował, traci on nie tylko prawo do uzyskania uprzednio grupy zaszerzegowania, expiruje również biegnący (4-letni okres) termin do uzyskania wyższej grupy zaszerzegowania od tej, którą dotychczas uzyskał, ale przede wszystkim od chwili mianowana go na niższe stanowisko służbowe rozpoczyna się dla niego 4-letni okres oczekiwania na uzyskanie wyższej grupy zaszerzegowania od grupy zaszerzegowania przypisanej do obecnie zajmowanego przez niego stanowiska służbowego²⁰.

Rozporządzenie przewiduje także okresy równorzędne do okresów służby pełnionych na danym (konkretnym) stanowisku służbowym uprawniające do uzyskania wyższej grupy zaszerzegowania. Zgodnie z § 2b ust. 8 tego rozporządzenia

¹⁷ Kara wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, w myśl art. 134d *ab initio* ustawy o Policji, oznacza odwołanie lub zwolnienie z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i powołanie lub mianowanie na stanowisko służbowe niższe od dotychczas zajmowanego. Przełożony właściwy w sprawach osobowych, po uprawnoczeniu się orzeczenia, niezwłocznie wykonuje karę wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, przez wydanie rozkazu personalnego o zwolnieniu lub odwołaniu ukaranego policjanta z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i powołaniu lub mianowaniu go na niższe stanowisko służbowe (art. 135o ust. 4 ustawy o Policji).

¹⁸ Kwestie związane z opiniowaniem policjantów reguluje art. 35 ustawy o Policji, a także wydane na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy o Policji rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 sierpnia 2010 r. w sprawie opiniowania służbowego policjantów (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r., poz. 704).

¹⁹ Zgodnie z tym przepisem policjanta można przenieść na niższe stanowisko służbowe również na jego prośbę.

²⁰ Jeżeli zatem policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym asystenta (w 5 grupie zaszerzegowania), który uzyskał 7 grupę zaszerzegowania, oczekujący na upływ okresu uprawniającego do uzyskania kolejnej wyższej 8 grupy zaszerzegowania, zostaje przeniesiony w trybie art. 38 ust. 3 ustawy o Policji (na własną prośbę) na niższe stanowisko służbowe — np. zostaje mianowany na stanowisko referenta, to traci on nie tylko prawo do uzyskania 7 grupy zaszerzegowania, ale również od tej chwili expiruje biegnący (4-letni okres) termin do uzyskania wyższej 8 grupy zaszerzegowania. Od chwili mianowana go na niższe stanowisko służbowe rozpoczyna się natomiast dla niego 4-letni okres oczekiwania na uzyskanie wyższej grupy zaszerzegowania od grupy zaszerzegowania przypisanej do obecnie zajmowanego przez niego stanowiska służbowego — referenta. Tym samym policjant, jeśli zostanie mianowany na stanowisko referenta (w 3 grupie zaszerzegowania), od tej chwili oczekuje na uzyskanie 4 grupy zaszerzegowania, po upływie 4-letniego okresu.

za okres służby na dotychczasowym stanowisku, od którego uzależnione jest spełnienie wymogu, o którym mowa w § 2b ust. 1 lub 3 tego rozporządzenia uznaje się okres:

- pozostawania w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych po zwolnieniu z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego²¹,
- służby na stanowisku zaszerzegowanym do tej samej grupy co grupa zaszerzegowania dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego²²,
- służby na stanowisku zaszerzegowanym do wyższej grupy, niż grupa zaszerzegowania dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego, jeżeli grupa zaszerzegowania nowego stanowiska służbowego jest równa grupie zaszerzegowania

²¹ Jeżeli wobec tego policjant, pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszerzegowanym odpowiednio do grupy 2, 3, 4, 5, 6 albo 7, który przed upływem 4 lat koniecznych do uzyskania odpowiednio 3, 4, 5, 6, 7 albo 8 grupy zaszerzegowania, zostanie zwolniony z zajmowanego stanowiska służbowego i przeniesiony do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych (na podstawie art. 37a ustawy o Policji), to po upływie wskazanych 4 lat, mimo że faktycznie w okresie tych 4 lat nie pełnił nieprzerwanie służby na stanowisku służbowym przyporządkowanym odpowiednio do 2, 3, 4, 5, 6 albo 7 grupy zaszerzegowania, bo w dniu, w którym upłynął wymagany 4-letni okres do uzyskania wyższej grupy zaszerzegowania, pozostawał w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych — uzyskuje wyższą odpowiednio 3, 4, 5, 6, 7 albo 8 grupę zaszerzegowania, a zatem wyższą od tej, która była przypisana do zajmowanego przez niego stanowiska służbowego zanim został przeniesiony do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych. Tak samo w przypadku pozostawania przez takiego policjanta w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych w jakimkolwiek czasie w okresie biegnącego 4-letniego terminu wymaganego do uzyskania wyższej grupy zaszerzegowania (a zatem jeszcze przed upływem tego okresu). Okres pozostawania w dyspozycji tego przełożonego traktuje się w taki sam sposób, jakby nieprzerwanie pełnił on służbę na danym stanowisku służbowym — przyjmuje się fikcję, że okres pozostawania w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych jest takim samym okresem, jak pełnienie przez niego służby na danym stanowisku. Tym samym pozostawanie policjanta w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych w okresie wymaganym do uzyskania wyższej grupy zaszerzegowania nie wpływa na bieg tego terminu — 4-letniego okresu wymaganego do uzyskania wyższej grupy zaszerzegowania.

²² Jeśli zatem policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszerzegowanym odpowiednio w grupie od 2 do 7, który przed upływem 4 lat koniecznych do uzyskania wyższej grupy zaszerzegowania zostanie zwolniony z zajmowanego stanowiska służbowego i mianowany na inne stanowisko służbowe zaszerzegowane do tej samej grupy, tj.: referent zostanie mianowany na stanowisko służbowe ratownika medycznego, pielęgniarzki, dyżurnego samodzielnego pododdziału kontrterrorystycznego Policji, albo dzielnicowy zostanie mianowany na stanowisko służbowe kontrolera ruchu drogowego, przewodnika psa służbowego, dowódcy drużyny, pomocnika dyżurnego, albo detektyw zostanie mianowany na stanowisko służbowe asystenta, instruktora, technika kryminalistyki, starszego dzielnicowego, albo specjalista zostanie mianowany na stanowisko służbowe pilota, mechanika, dyżurnego OPP, dowódcy plutonu, kierownika rewiru dzielnicowych, kierownika posterunku Policji, zastępcy dyżurnego, kierownika ogniwa, instruktora, albo kierownik referatu zostanie mianowany na stanowisko służbowe zastępcy dowódcy kompanii, dowódcy kompanii, II kapelmistrza, dyżurnego, to po upływie wskazanych 4 lat, uzyska odpowiednio 3, 4, 5, 6, 7 albo 8 grupę zaszerzegowania, wyższą od tej, która przypisana była do zajmowanych przez niego równorzędnych stanowisk, na których, w okresie wymaganym do uzyskania tej wyższej grupy zaszerzegowania, pełnił on służbę (na których był mianowany).

uzyskanej w trybie, o którym mowa w § 2b ust. 1 albo 3 rozporządzenia, bądź od niej niższa²³,

- służby na stanowisku zaszeregowanym do niższej grupy niż grupa zaszeregowania dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w § 2b ust. 7 rozporządzenia²⁴.

W ostatnim z wymienionych przypadków reguła zawarta w § 2b ust. 8 rozporządzenia przewidująca okresy równorzędne do okresów służby pełnionych na danym (konkretnym) stanowisku służbowym, które uprawniają do uzyskania wyższej grupy zaszeregowania, doznaje pewnego ograniczenia. Zasada ta, w myśl § 2b ust. 8 pkt 4 wymienionego rozporządzenia, nie dotyczy bowiem tych przypadków, gdy zwolnienie policjanta z zajmowanego stanowiska i przeniesienie na niższe stanowisko służbowe nastąpiło z przyczyn wymienionych w § 2b ust. 7 rozporządzenia, a więc w przypadku, gdy przyczyną zwolnienia policjanta z zajmowanego stanowiska i przeniesienia go na niższe stanowisko służbowe było wymierzenie mu kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, stwierdzenie jego nieprzydatności na zajmowanym

²³ Jeśli wobec tego funkcjonariusz pełniący służbę na stanowisku służbowym policjanta, który po upływie 4 lat uzyskał 3 grupę zaszeregowania, a przed upływem kolejnych 4 lat od dnia, od kiedy uzyskał 3 grupę zaszeregowania zostałby mianowany na stanowisko służbowe referenta (w 3 grupie zaszeregowania), to po upływie 4 lat liczonych od dnia uzyskania przez niego 3 grupy zaszeregowania — uzyskuje 4 grupę zaszeregowania. Z kolei funkcjonariusz pełniący służbę na stanowisku służbowym specjalisty (6 grupa zaszeregowania), który po upływie 4 lat uzyskał 7 grupę zaszeregowania, a przed upływem kolejnych 4 lat od dnia, od kiedy uzyskał 7 grupę zaszeregowania zostałby mianowany na stanowisko kierownika referatu (w 7 grupie zaszeregowania), to po upływie 4 lat liczonych od dnia uzyskania przez niego 7 grupy zaszeregowania — uzyskuje 8 grupę zaszeregowania.

²⁴ Zatem, jeśli funkcjonariusz pełniący służbę na stanowisku służbowym kontrolera ruchu drogowego (w 4 grupie zaszeregowania), który po upływie 4 lat uzyskał 5 grupę zaszeregowania, a przed upływem kolejnych 4 lat od dnia, od kiedy uzyskał 5 grupę zaszeregowania zostałby zwolniony z zajmowanego stanowiska służbowego i przeniesiony na niższe stanowisko służbowe — w niższej grupie zaszeregowania niż to stanowisko, na którym dotychczas pełnił służbę (np. na stanowisko służbowe referenta albo policjanta), to po upływie 4 lat liczonych od dnia uzyskania przez niego 5 grupy zaszeregowania — uzyskuje 6 grupę zaszeregowania. Z kolei funkcjonariusz pełniący służbę na stanowisku służbowym detektywa (w 5 grupie zaszeregowania), który po upływie 4 lat uzyskał 6 grupę zaszeregowania, a przed upływem kolejnych 4 lat od dnia, od kiedy uzyskał 6 grupę zaszeregowania zostałby zwolniony z zajmowanego stanowiska służbowego i przeniesiony na niższe stanowisko służbowe — w niższej grupie zaszeregowania niż to stanowisko, na którym dotychczas pełnił służbę (np. na stanowisko służbowe dzielnicowego, referenta albo policjanta), to po upływie 4 lat liczonych od dnia uzyskania przez niego 6 grupy zaszeregowania — uzyskuje 7 grupę zaszeregowania. Zastrzec jednak należy, że w omawianych sytuacjach, przyczyną zwolnienia policjanta z zajmowanego stanowiska i przeniesienia go na niższe stanowisko służbowe nie może nastąpić z powodów wymienionych w § 2b ust. 7 rozporządzenia. Wówczas bowiem nie zachowuje on prawa do uprzednio uzyskanej grupy zaszeregowania. Okres pełnienia przez niego służby na niższym stanowisku służbowym, na które został on mianowany z przyczyn wskazanych w § 2b ust. 7 wymienionego rozporządzenia, nie może być wobec tego traktowany jako okres równorzędny do okresów służby pełnionych na danym (konkretnym) stanowisku służbowym uprawniającym do uzyskania wyższej grupy zaszeregowania, o którym mowa w § 2b ust. 8 tego rozporządzenia.

stanowisku, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej, stwierdzenie niewywiązywania się przez niego z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonego w okresie służby stałej w 2 kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy, albo gdy nastąpiło to na jego prośbę.

Okresy służby uprawniające do uzyskania wyższej grupy zaszeregowania mogą również podlegać wydłużeniu. Zgodnie bowiem z § 2b ust. 9 rozporządzenia okres służby, o którym mowa w § 2b ust. 1 albo 3 wymienionego rozporządzenia, podlega wydłużeniu do czasu:

- uzyskania przez policjanta wykształcenia, kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby wymaganych na stanowisku służbowym zaszeregowanym do uzyskiwanej wyższej grupy, przy czym jeżeli do uzyskiwanej wyższej grupy są zaszeregowane stanowiska służbowe związane z różnymi wymaganiami co do wykształcenia, kwalifikacji zawodowych lub stażu służby, za wystarczające uznaje się spełnienie wszystkich wymagań związanych z jednym z tych stanowisk²⁵;
- upływu okresu jednego roku od dnia wydania wobec policjanta ostatecznej opinii służbowej, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2 albo 3 ustawy o Policji (tj. w razie stwierdzenia nieprzydatności na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej albo niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonego w okresie służby stałej w 2 kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy) albo art. 41 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji (tj. w razie stwierdzenia nieprzydatności policjanta do służby, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej)²⁶ albo art. 41 ust. 2 pkt 1 ustawy o Policji (tj. w razie stwierdzenia niewywiązywania się przez policjanta z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej lub służby kontraktowej, stwierdzonego w 2 kolejnych opiniach, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy)²⁷;
- prawomocnego zakończenia wszczętego przeciwko policjantowi postępowania w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe lub postępowania dyscyplinarnego (dotyczy to orzeczenia wydanego przez przełożonego dyscyplinarnego, od którego nie wniesiono odwołania albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, po upływie terminu do jego

²⁵ Rozporządzenie, § 2b ust. 10.

²⁶ Należy tylko zaznaczyć, że wskazana podstawa zwolnienia zamieszczona w art. 41 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji ma charakter obligatoryjny. Policjant winien być zwolniony ze służby niezwłocznie po zmaterializowaniu się wobec niego tej podstawy zwolnienia. Wobec tego okres służby, o którym mowa w § 2b ust. 1 albo 3 rozporządzenia, podlega *de facto* wydłużeniu do chwili faktycznego zwolnienia ze służby w Policji. Trudno byłoby bowiem założyć, że policjant, w stosunku do którego zmaterializowała się wymieniona przesłanka obligatoryjnego zwolnienia ze służby nie zostałby z niej skutecznie zwolniony przed upływem jednego roku od dnia wydania wobec niego ostatecznej opinii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji.

²⁷ Przepis art. 41 ust. 2 pkt 1 ustawy o Policji stanowi fakultatywną podstawę zwolnienia ze służby. Wobec tego wydanie wobec policjanta ostatecznej opinii, o której mowa w art. 41 ust. 2 pkt 1 ustawy o Policji wydłuża okres służby, o którym mowa w § 2b ust. 1 albo 3 rozporządzenia o tyle, o ile przed upływem okresu, o którym mowa w § 2b ust. 9 pkt 2 wymienionego rozporządzenia, policjant nie zostanie zwolniony ze służby w Policji na tej podstawie zwolnienia.

- wniesienia albo orzeczenia wydanego przez wyższego przełożonego dyscyplinarnego, po wniesieniu odwołania);
- zatarcia wymierzonej policjantowi kary dyscyplinarnej (dotyczy to prawomocnego orzeczenia o uznaniu obwinionego winnym popełnienia czynu, za który obwiniony ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, i o wymierzeniu kary dyscyplinarnej — niezależnie od rodzaju wymierzonej kary);
- upływu okresu jednego roku od dnia uprawomocnienia się wydanego w stosunku do policjanta orzeczenia sądu o skazaniu lub warunkowym umorzeniu postępowania karnego (należy tylko dodać, że prawomocny wyrok skazujący za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego oznacza obligatoryjne zwolnienie ze służby na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy o Policji, za przestępstwo inne niż wskazane w art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy o Policji może stać się podstawą do zwolnienia na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 2 ustawy o Policji, natomiast prawomocne orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania może stać się podstawą do zwolnienia ze służby na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 8 ustawy o Policji).

Wystąpienie wymienionych okoliczności, co do zasady, ma znaczenie, jeśli mają miejsce (trwają) w chwili upływu okresu wymaganego do uzyskania przez danego policjanta wyższej grupy zaszeręgowania. Wobec tego, jeśli upłynęły 4 lata wymagane do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania, a policjant w chwili upływu tego okresu nie uzyskał jeszcze wykształcenia, kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby wymaganych na stanowisku służbowym zaszeręgowanym do tej wyższej grupy, którą miałby uzyskać, to mimo, iż upłynął wymagany okres do uzyskania przez policjanta wyższej grupy zaszeręgowania, grupę tę może uzyskać dopiero w chwili, gdy spełni wymogi w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby wymaganych na stanowisku służbowym zaszeręgowanym do tej wyższej grupy, którą ma uzyskać. Jeśli natomiast wymogi te spełni w trakcie trwania tego 4-letniego okresu oczekiwania na uzyskanie wyższej grupy zaszeręgowania, a więc jeszcze przed upływem tego okresu, to uzyska on tę wyższą grupę zaszeręgowania z chwilą upływu tego 4-letniego okresu (oczywiście przy spełnieniu innych wymagań wskazanych w § 2b rozporządzenia).

Pewnego rodzaju wyłom od spełnienia wymogu wskazanego w § 2b ust. 9 pkt 1 rozporządzenia został ustanowiony w § 2, § 3, § 4 oraz § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego. Zgodnie bowiem z § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego, policjant, pełniący w dniu 1 stycznia 2022 r. służbę na stanowisku służbowym zaszeręgowanym odpowiednio do grupy 2, 3 albo 4 albo pozostający w tym dniu w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych po zwolnieniu z takiego stanowiska, uzyskiwał z tym dniem odpowiednio 3, 4 albo 5 grupę zaszeręgowania²⁸, chyba, że wystąpiły okoliczności wskazane w § 5 pkt 1–4 rozporządzenia zmieniającego, które uniemożliwiały mu w dniu 1 stycznia 2022 r. uzyskanie odpowiedniej wyższej grupy zaszeręgowania w trybie określonym przez rozporządzenie zmieniające. Okoliczności te więc *de facto* wydłużały termin oczekiwania na uzyskanie tych wyższych grup zaszeręgowania

przez policjantów, o których mowa w § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego. Uzyskanie bowiem przez policjanta, o którym mowa w § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego, odpowiedniej wyższej grupy zaszeręgowania wskazanej w tych przepisach nie mogło nastąpić wcześniej niż z dniem: upływu okresu jednego roku od dnia wydania wobec niego ostatecznej opinii służbowej, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2 albo 3 albo 41 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji, prawomocnego zakończenia wszczętego przeciwko niemu postępowania w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe lub postępowania dyscyplinarnego, zatarcia wymierzonej mu kary dyscyplinarnej, a także upływu okresu jednego roku od dnia uprawomocnienia się wydanego w stosunku do niego orzeczenia sądu o skazaniu lub warunkowym umorzeniu postępowania karnego. Zatem uzyskanie przez wymienionych w § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego policjantów odpowiedniej wyższej grupy zaszeręgowania mogło nastąpić po dniu 1 stycznia 2022 r., z chwilą ustania okoliczności wskazanych w § 5 pkt 1–4 rozporządzenia zmieniającego. Uzyskana w ten sposób grupa zaszeręgowania, tj. na podstawie § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego, dalszemu wzrostowi podlega już na zasadach ogólnych. Zgodnie bowiem z § 6 rozporządzenia zmieniającego wyższa grupa zaszeręgowania, o której mowa w § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego, podlega wzrostowi w trybie, o którym mowa w § 2b ust. 3 rozporządzenia zmieniającego w § 1 tego rozporządzenia, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem. Policjanci, o których mowa w § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego, zostali także uprawnieni do zachowania odpowiedniej grupy zaszeręgowania uzyskanej na podstawie tych przepisów w przypadku przeniesienia ich na stanowisko służbowe zaszeręgowane do grupy niższej od dotychczas uzyskanej — do czasu uzyskania grupy zaszeręgowania wyższej od zachowanej. Zachowana grupa zaszeręgowania podlega wzrostowi w trybie, o którym mowa w § 2b ust. 3 rozporządzenia zmieniającego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem. Przepisu tego nie stosuje się jednak do policjanta przeniesionego w trybie określonym w art. 38 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i 3 lub ust. 3 ustawy o Policji. Zatem, pomimo szczególnego sposobu uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania, policjanci, o których mowa w § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego, zostali uprawnieni do uzyskiwania kolejnych wyższych grup zaszeręgowania, ale ich uzyskiwanie następuje już na zasadach ogólnych wskazanych w § 1 rozporządzenia zmieniającego, a więc w istocie zgodnie z regułami określonymi w § 2b rozporządzenia.

Istotną jednak okolicznością w odniesieniu do tych policjantów (wskazanych w § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego) było to, że w dniu 1 stycznia 2022 r. uzyskiwali oni wyższe grupy zaszeręgowania z mocy prawa (*ex lege*), bez konieczności spełnienia wymogów w zakresie, o którym mowa w § 2b ust. 9 pkt 1 rozporządzenia. Wynika to wprost z treści § 5 pkt 1–4 rozporządzenia zmieniającego, który wymieniając okoliczności uzasadniające wydłużenie okresu koniecznego do uzyskania odpowiedniej wyższej grupy zaszeręgowania w odniesieniu do policjantów, o których mowa w § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego, powtarza w istocie katalog zawarty w § 2b ust. 9 pkt 2–5 rozporządzenia, natomiast nie wymienia przesłanki identycznie brzmiącej, która została zawarta w § 2b ust. 9 pkt 1 rozporządzenia, która, na zasadach ogólnych, powoduje wydłużenie okresu niezbędnego do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania.

²⁸ Co związane było z automatycznym uzyskaniem przez policjantów, o których mowa w § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego, odpowiadającego tej uzyskanej wyższej grupie zaszeręgowania mnożnika kwoty bazowej oraz odpowiadającego stanowiskom zaszeręgowanym do tej grupy policyjnego stopnia etatowego (§ 7 rozporządzenia zmieniającego).

Niemalże takie same reguły, jak w odniesieniu do policjantów wskazanych w § 2, § 3 albo § 4 rozporządzenia zmieniającego, ustanowiono dla policjantów pełniących służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 5 albo pozostających w tym dniu w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych po zwolnieniu z takiego stanowiska²⁹, z tym jednak zastrzeżeniem, że funkcjonariuszy tych podzielono na 4 grupy³⁰, uprawniając ich do uzyskania wyższej, tj. 6 grupy zaszeregowania³¹, w odpowiednich terminach, tj.: w dniu 1

²⁹ Analogicznych rozwiązań rozporządzenie zmieniające nie przewidywało wobec policjantów, którzy w dniu 1 stycznia 2022 r. pełnili służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 6 albo 7, albo pozostawali w tym dniu w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych po zwolnieniu z takich stanowisk. Wymienieni policjanci przewidziani byli do uzyskania bezpośrednio wyższej grupy zaszeregowania od grupy zaszeregowania przyporządkowanej do zajmowanego w tym dniu stanowiska służbowego (tj. do 7 albo 8 grupy zaszeregowania) na zasadach ogólnych, o których mowa w § 2b rozporządzenia, a więc dopiero po upływie 4 lat od dnia, w którym zaczęli pełnić służbę na tym stanowisku, liczonego jednak nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2022 r. Okres do uzyskania wyższej grupy zaszeregowania, zgodnie z § 14 rozporządzenia zmieniającego, rozpoczyna swój bieg najwcześniej z dniem 1 stycznia 2022 r. Uzyskanie zatem przez policjantów zajmujących stanowiska służbowe zaszeregowana w grupie 6 albo 7 grupy bezpośrednio wyższej możliwe jest *de facto* po upływie 4 lat, licząc od dnia 1 stycznia 2022 r., a więc najwcześniej w dniu 1 stycznia 2026 r.

³⁰ Zasady podziału policjantów pełniących w dniu 1 stycznia 2022 r. służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 5 albo pozostających w tym dniu w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych po zwolnieniu z takiego stanowiska zostały w sposób kompleksowy określony w § 9 ust. 1-4 rozporządzenia zmieniającego. Przełożony właściwy w sprawach osobowych sporządzał w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia zmieniającego imienny wykaz obejmujący wszystkich policjantów pełniących w dniu 1 stycznia 2022 r. służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do grupy 5 oraz pozostających w tym dniu w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych po zwolnieniu z takiego stanowiska. Wykaz sporządzany był z zastosowaniem podziału policjantów na 4 grupy o takiej samej albo różniącej się o jedną wartość liczbie policjantów, przyporządkowując każdej grupie policjantów objętych wykazem różny termin uzyskania wyższej grupy zaszeregowania, wyznaczonym odpowiednio na dzień 1 stycznia 2022 r., na dzień 1 stycznia 2023 r., na dzień 1 stycznia 2024 r. albo na dzień 1 stycznia 2025 r. Przełożony właściwy w sprawach osobowych lub inny wskazany przez niego przełożony zawiadamiał także policjanta w terminie 30 dni od dnia sporządzenia wykazu o terminie uzyskania przez policjanta wyższej grupy zaszeregowania wynikającym z wykazu (§ 9 ust. 4 rozporządzenia zmieniającego). Kryteria przyporządkowania do odpowiedniej grupy objętej wykazami określa § 9 ust. 3 rozporządzenia zmieniającego.

³¹ Uzyskanie 6 grupy zaszeregowania, we wskazanych terminach, związane było z automatycznym uzyskaniem przez policjantów, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, odpowiadającego tej uzyskanej wyższej grupie zaszeregowania mnożnika kwoty bazowej oraz odpowiadającego stanowiskom zaszeregowanym do tej grupy policyjnego stopnia etatowego (§ 12 rozporządzenia zmieniającego). Uzyskana w ten sposób grupa dalszemu wzrostowi podlega już na zasadach ogólnych (§ 11 rozporządzenia zmieniającego). Policjant, o którym mowa w § 9 rozporządzenia zmieniającego, zachowuje również grupę zaszeregowania uzyskaną na podstawie tego przepisu w przypadku przeniesienia go na stanowisko służbowe zaszeregowane do grupy niższej od dotychczas uzyskanej — do czasu uzyskania grupy zaszeregowania wyższej od zachowanej. Zachowana grupa

stycznia 2022 r., w dniu 1 stycznia 2023 r., w dniu 1 stycznia 2024 r. albo w dniu 1 stycznia 2025 r. Warto również zwrócić uwagę na treść § 10 pkt 1–4 rozporządzenia zmieniającego, który określił w sposób wyczerpujący okoliczności powodujące wydłużenie terminów, o których mowa w § 9 ust. 2 rozporządzenia zmieniającego, dla poszczególnych grup policjantów, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego. Oni także uzyskiwali wyższe grupy zaszeregowania z mocy prawa (*ex lege*) w wyznaczonych terminach, bez konieczności spełnienia wymogów w zakresie, o którym mowa w § 2b ust. 9 pkt 1 rozporządzenia. W treści § 10 pkt 1–4 rozporządzenia zmieniającego, wymieniono okoliczności uzasadniające wydłużenie okresu uzyskania wyższej grupy zaszeregowania w odniesieniu do policjantów, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, który powtarza w istocie katalog zawarty w § 5 pkt 1–4 rozporządzenia zmieniającego, a także w § 2b ust. 9 pkt 2–5 rozporządzenia. Nie wymieniono natomiast w treści § 10 pkt 1–4 rozporządzenia zmieniającego przesłanki identycznie brzmiącej, która została zawarta w § 2b ust. 9 pkt 1 rozporządzenia, która, na zasadach ogólnych, powoduje wydłużenie okresu niezbędnego do uzyskania wyższej grupy zaszeregowania. Tym samym okoliczność ta nie mogła stanowić przeszkody do uzyskania wyższej grupy zaszeregowania, przez policjantów, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, w terminach wskazanych w § 9 ust. 2 rozporządzenia zmieniającego.

Wobec tego tylko w sytuacjach wskazanych w § 2, § 3, § 4 oraz § 9 rozporządzenia zmieniającego uzyskanie w terminach określonych tymi przepisami wyższej grupy zaszeregowania nie wymagało uprzedniego uzyskania wykształcenia, kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby wymaganych na stanowisku służbowym zaszeregowanym do uzyskiwanej wyższej grupy. Nie oznacza to natomiast, że policjanci ci uzyskując tę wyższą grupę w trybie określonym w § 2, § 3, § 4 oraz § 9 rozporządzenia zmieniającego w sposób automatyczny zaczynają spełniać wymogi w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby wymaganych na stanowisku służbowym zaszeregowanym do tej uzyskanej wyższej grupy. Uzyskanie zatem kolejnej grupy zaszeregowania wyższej od uzyskanej, będzie już wobec tego zobowiązywało ich do spełnienia wymogów określonych w § 2b ust. 9 pkt 1 rozporządzenia, bowiem uzyskiwanie kolejnych wyższych grup zaszeregowania od tej, którą uzyskali w trybie wskazanym w rozporządzeniu zmieniającym, jak wskazano wcześniej, odbywa się już na zasadach ogólnych, wynikających z § 2b rozporządzenia. Tym samym, po upływie wymaganego 4-letniego okresu wymaganego na uzyskanie kolejnej wyższej grupy od tej, którą uzyskali na zasadach wskazanych w § 2, § 3, § 4 oraz § 9 rozporządzenia zmieniającego, policjanci ci będą mogli uzyskać wyższą grupę zaszeregowania od już uzyskanej, dopiero po spełnieniu wymogów w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby wymaganych na stanowisku służbowym zaszeregowanym do tej wyższej grupy, którą mieliby uzyskać.

Jak już wcześniej wspomniano wystąpienie wymienionych w § 2b ust. 9 pkt 1–5 rozporządzenia okoliczności, co do zasa-

zaszeregowania podlega wzrostowi w trybie, o którym mowa w § 2b ust. 3 rozporządzenia zmieniającego w § 1, w brzmieniu nadanym tym rozporządzeniem. Przepisu § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego nie stosuje się jednak do policjanta przeniesionego w trybie określonym w art. 38 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i 3 lub ust. 3 ustawy o Policji (§ 13 rozporządzenia zmieniającego).

dy, ma znaczenie, jeśli mają miejsce (trwają) w chwili upływu okresu wymaganego do uzyskania przez danego policjanta wyższej grupy zaszerogowania. Jeśli wobec tego okres jednego roku od dnia wydania wobec policjanta ostatecznej opinii służbowej, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2 albo 3 albo 41 ust. 1 pkt 2 albo ust. 2 pkt 1 ustawy o Policji upłynął jeszcze przed upływem 4-letniego okresu wymaganego do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania, to okoliczność ta nie ma znaczenia, w kontekście spełnienia przez policjanta, po upływie tego wymaganego 4-letniego okresu, wymogu do uzyskania tej wyższej grupy zaszerogowania (pod warunkiem jednak, że wcześniej nie nastąpiłoby jego zwolnienie ze służby w Policji na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 2 albo art. 41 ust. 2 pkt 2 ustawy o Policji). Jeśli natomiast okres jednego roku od dnia wydania wobec policjanta ostatecznej opinii, o których mowa w § 2b ust. 9 pkt 2 rozporządzenia, nie upłynął w chwili upływu wymaganego 4-letniego okresu do uzyskania przez niego wyższej grupy zaszerogowania, to okres wymagany do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania wydłuża się o okres, który pozostał do upływu jednego roku, liczonego od dnia wydania wobec policjanta ostatecznej opinii, o których mowa w § 2b ust. 9 pkt 2 rozporządzenia.

Analogicznie w odniesieniu do przesłanki wskazanej w § 2b ust. 9 pkt 3 rozporządzenia. Jeżeli upłynął wymagany 4-letni okres do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania, a wobec policjanta toczy się postępowanie w sprawie o przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe lub postępowanie dyscyplinarne, to okres wymagany do uzyskania tej wyższej grupy zaszerogowania automatycznie wydłuża się do dnia prawomocnego zakończenia tego postępowania albo tych postępowań (jeśli toczą się równolegle). Policjant uzyskuje tę wyższą grupę zaszerogowania po prawomocnym zakończeniu prowadzonego przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe, jeśli zakończy się ono albo umorzeniem albo uniewinnieniem tego policjanta od zarzucanych mu czynów, natomiast w przypadku postępowania dyscyplinarnego, jeśli zakończy się ono prawomocnym orzeczeniem o uniewinnieniu obwinionego policjanta, albo o uznaniu go winnym popełnienia czynu, za który ponosi on odpowiedzialność dyscyplinarną, i o odstąpieniu od wymierzenia mu kary dyscyplinarnej, albo o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego. Jeśli bowiem postępowanie dyscyplinarne zakończy się wydaniem prawomocnego orzeczenia o uznaniu policjanta winnym popełnienia czynu, za który obwiniony policjant ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, i o wymierzeniu mu kary dyscyplinarnej (niezależnie od rodzaju kary dyscyplinarnej), to automatycznie materializuje się kolejna przesłanka powodująca wydłużenie okresu do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania, o której mowa w § 2b ust. 9 pkt 4 rozporządzenia. Uzyskanie tej wyższej grupy zaszerogowania nie może bowiem nastąpić do czasu zatarcia wymierzonej policjantowi (obwinionemu) kary dyscyplinarnej. Innymi słowy trwające, w chwili upływu wymaganego 4-letniego okresu koniecznego do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania, postępowanie dyscyplinarne, uniemożliwia uzyskanie tej wyższej grupy zaszerogowania do czasu jego zakończenia, a jeśli zakończyło się ono wydaniem prawomocnego orzeczenia, którym policjantowi (obwinionemu) wymierzono jedną z kar dyscyplinarnych, o których mowa w art. 134 pkt 1–7 ustawy o Policji, to niemożliwie jest uzyskanie tej wyższej grupy zaszerogowania do czasu zatarcia wymierzonej kary dyscyplinarnej.

Wobec tego okres do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania wydłuża się o okres odbywania przez ukaranego policjanta kary dyscyplinarnej, aż do chwili zatarcia tej kary dyscyplinarnej. Uzyskanie tej wyższej grupy zaszerogowania nie może zatem nastąpić przed jej zatarciem. Na marginesie wskazania tylko wymaga, że jeśli wymierzoną karą dyscyplinarną byłoby wydalenie policjanta ze służby, to oznaczałoby faktyczne pozbawienie go możliwości uzyskania wyższej grupy zaszerogowania. Kara dyscyplinarna wydalenia ze służby, o której mowa w art. 134 pkt 7 ustawy o Policji, oznacza bowiem zwolnienie ze służby w Policji (art. 134f ustawy o Policji). Z kolei zgodnie z art. 135o ust. 4 ustawy o Policji przełożony właściwy w sprawach osobowych, po uprawomocnieniu się orzeczenia niezwłocznie wykonuje karę wydalenia ze służby przez wydanie rozkazu personalnego zwolnienia ukaranego policjanta ze służby. Tym samym okres konieczny do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania zostałby *de facto* wydłużony do dnia zwolnienia policjanta ze służby w Policji, które powinno nastąpić niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia wymierzającego tę karę dyscyplinarną. Z kolei po zwolnieniu ze służby w Policji niemożliwie jest już uzyskiwanie wyższej grupy zaszerogowania. Uprawnienie to bowiem *stricto* związane jest z uposażeniem. Uprawnienie to, po zwolnieniu ze służby, natomiast wygasa³².

Z kolei w odniesieniu do postępowania karnego, trwające postępowanie karne stanowi przeszkodę do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania wyłącznie, jeśli jego przedmiotem jest przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe. *A contrario* postępowanie karne o przestępstwo nieumyślne nie powoduje wydłużenia okresu koniecznego do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania. Tak samo w przypadku przestępstw prywatnoskargowych, nawet w sytuacji, gdyby zostały objęte skargą publiczną, na podstawie art. 60 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego³³. Mimo, że w tego typu sprawach prokurator ma uprawnienie zarówno do wszczęcia postępowania, jak i do wstąpienia do już wszczętego postępowania, jeżeli wymaga tego ochrona praworządności lub interes społeczny, i wówczas postępowanie toczy się z urzędu, to udział prokuratora w takim postępowaniu nie zmienia charakteru danego przestępstwa. Nadal pozostaje ono przestępstwem prywatnoskargowym, tyle, że objętym skargą publiczną. Istotnym jest jednak to, że przesłanka zawarta w § 2b ust. 9 pkt 3 rozporządzenia materializuje się w chwili wszczęcia przeciwko policjantowi postępowania w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe. Tym samym nie ma znaczenia, czy postępowanie to inicjowane jest przez prokuratora³⁴, czy też przez pokrzywdzonego w wyniku wnie-

³² Zgodnie z art. 106 ust. 3 ustawy o Policji — prawo do uposażenia wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym nastąpiło zwolnienie policjanta ze służby lub zaistniały inne okoliczności uzasadniające wygaśnięcie tego prawa.

³³ Tekst jedn. Dz.U. z 2026 r., poz. 490 ze zm., dalej jako: k.p.k.

³⁴ Postępowanie karne przeciwko policjantowi nie może być inicjowane przez nieprokuratorowski organ (np. Policję), z uwagi na wyraźne brzmienie art. 309 pkt 1 w zw. z art. 25 § 1 pkt 1 k.p.k. (w odniesieniu do zbrodni) oraz art. 309 pkt 2 k.p.k. (w odniesieniu do występów). Wymienione postępowania wymagają formy śledztwa, a te zgodnie z art. 311 § 1 k.p.k. prowadzi prokurator. Prokurator nie może również powierzyć w całości śledztwa prowadzonego przeciwko funkcjonariuszowi Policji. Może jedynie powierzyć Policji dokonanie poszczególnych czynności takiego śledztwa (art. 311 § 2 k.p.k.).

sienia subsydiarnego aktu oskarżenia³⁵. Wniesienie takiego subsydiarnego aktu oskarżenia wszczynia postępowanie³⁶, z chwilą gdy sprawa zawiśnie przed sądem. Prawomocne zakończenie prowadzonego przeciwko policjantowi postępowania w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe, jeśli zakończyło się ono umorzeniem albo uniewinnieniem go od zarzucanych mu czynów, umożliwia uzyskanie z tą chwilą przez tego policjanta wyższej grupy zaszeręgowania, w sytuacji, gdy postępowanie karne o wymienione przestępstwa zostało zainicjowane jeszcze przed upływem wymaganego okresu niezbędnego do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania i zakończyło się dopiero po upływie tego 4-letniego okresu. Jeżeli natomiast policjant zostałby skazany prawomocnym orzeczeniem sądu, to okres oczekiwania na uzyskanie wyższej grupy, zgodnie z § 2b ust. 9 pkt 5 rozporządzenia, wydłuża się o jeden rok od dnia uprawomocnienia się tego orzeczenia. Jeśli orzeczenie skazujące policjanta dotyczyło przestępstwa umyślnego ściganego z oskarżenia publicznego lub umyślnego przestępstwa skarbowego, wówczas materializuje się przesłanka obligatoryjnego zwolnienia policjanta ze służby, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy o Policji. Zwolnienie w tego rodzaju przypadkach winno nastąpić niezwłocznie. Tym samym policjant, który nie mógł uzyskać wyższej grupy zaszeręgowania z uwagi na prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe, z chwilą wydania wobec niego prawomocnego orzeczenia skazującego w tej sprawie, nadal nie będzie mógł uzyskać tej wyższej grupy, aż do dnia zwolnienia go ze służby w Policji na podstawie obligatoryjnej podstawy zwolnienia (trudno byłoby bowiem założyć, że policjant nie zostałby zwolniony na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy o Policji w przeciągu jednego roku od dnia wydania wobec niego prawomocnego orzeczenia skazującego go za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe). Jeśli natomiast prawomocne orzeczenie dotyczyłoby skazania policjanta za przestępstwo inne niż to, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy o Policji, jeśli nie zostałby z tego powodu zwolniony ze służby na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 2 ustawy o Policji, wówczas mógłby uzyskać wyższą grupę zaszeręgowania, jeśli nie mógł jej uprzednio uzyskać po upływie wymaganego 4-letniego okresu oczekiwania na jej uzyskanie, z uwagi właśnie na uprzednie wydanie wobec niego tego prawomocnego orzeczenia jeszcze przed upływem tego wymaganego okresu na jej uzyskanie, ale dopiero po upływie jednego roku, liczonego od dnia uprawomocnienia się wydanego w stosunku do niego przez sąd orzeczenia skazującego. Należy tylko w tym miejscu zaznaczyć, że samo trwanie postępowania karnego w sprawie o przestępstwo inne niż wskazane w § 2b ust. 9 pkt 3 rozporządzenia nie stanowi podstawy do wydłużenia okresu niezbędnego do uzyskania przez policjanta wyższej grupy zaszeręgowania. Tylko prawomocne orzeczenie w takiej sprawie wydane jeszcze przed upływem wymaganego 4-letniego okresu skutkuje wydłużeniem tego terminu.

Podobnie w sytuacji wydania prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego przeciwko

policjantowi. Jeśli postępowanie karne przeciwko policjantowi w sprawie o przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe, uniemożliwiało uzyskanie wyższej grupy zaszeręgowania, to wydanie prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu nadal będzie mu uniemożliwiać uzyskanie tej wyższej grupy zaszeręgowania przez okres wskazany w § 2b ust. 9 pkt 5 rozporządzenia, liczonego od dnia wydania takiego prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego, chyba, że wcześniej policjant zostanie zwolniony ze służby w Policji na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 8 ustawy o Policji³⁷, bądź na innej podstawie zwolnienia³⁸. W przypadku natomiast innego przestępstwa (innego niż to, o którym mowa w § 2b ust. 9 pkt 3 rozporządzenia) wydłużenie okresu wymaganego do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania będzie mieć miejsce w sytuacji, gdy takie prawomocne orzeczenie warunkowo umarzające postępowanie karne przeciwko policjantowi zapadnie jeszcze przed upływem 4-letniego okresu wymaganego do uzyskania tej wyższej grupy zaszeręgowania (samo bowiem trwanie postępowania karnego w sprawie o przestępstwo inne niż wskazane w § 2b ust. 9 pkt 3 rozporządzenia nie stanowi podstawy do wydłużenia okresu niezbędnego do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania).

W przepisie § 2b ust. 11 rozporządzenia przewidziano z kolei wyłączenia pewnych okresów, których nie wlicza się do okresu wymaganego do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania. Zgodnie z wymienionym wyżej przepisem do okresu 4 lat służby na tym samym stanowisku służbowym, o którym mowa w § 2b ust. 1 i 3 rozporządzenia nie wlicza się:

— zawieszenia w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania, jeżeli policjant został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe³⁹ lub jeżeli w prawomocnie

³⁷ Warunkowe umorzenie postępowania karnego, zgodnie z art. 65 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 383 ze zm.), może być zastosowane m.in. w sytuacji potwierdzenia, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości. Tym samym prawomocne orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania karnego może świadczyć o zmaterializowaniu się przesłanki objętej podstawą zwolnienia zawartą w art. 41 ust. 2 pkt 8 ustawy o Policji, tj. o oczywistości popełnienia przez policjanta czynu o znamionach przestępstwa albo przestępstwa skarbowego.

³⁸ Np. na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 5 ustawy o Policji — gdy wymaga tego ważny interes służby.

³⁹ Dodania tylko wymaga, że prowadzone przeciwko policjantowi postępowanie karne w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe powoduje wydłużenie okresu koniecznego do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania do czasu jego zakończenia, a wydanie orzeczenia prawomocnie skazującego go za takie przestępstwo przedłuża ten okres do dnia zwolnienia ze służby na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy o Policji. Przesłanka wskazana w § 2b ust. 11 pkt 1 rozporządzenia w istocie ma zatem znaczenie, w kontekście innych niż umyślne przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego. Jeśli w okresie prowadzonego wobec policjanta postępowania był on zawieszony w czynnościach służbowych lub tymczasowo aresztowany, a następnie został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe, to okresu faktycznego zawieszenia w czynnościach służbowych, a także tymczasowego aresztowania nie wlicza się do okresu wymaganego do uzyskania przez policjanta wyższej grupy zaszeręgowania. Można innymi słowy przyjąć, że jeśli wobec policjanta zapadłoby prawomocne orzeczenie skazujące go za prze-

³⁵ Zob. art. 55 k.p.k.

³⁶ Wynika to wprost z art. 55 § 4 k.p.k., w którym mowa o sprawie wszczętej na podstawie aktu oskarżenia wniesionego przez oskarżyciela posiłkowego.

zakończonym postępowaniu dyscyplinarnym został ukarany karą dyscyplinarną albo jeżeli w tym postępowaniu odstąpiono od jego ukarania⁴⁰;

- urlopu wychowawczego⁴¹;
- urlopu bezpłatnego⁴²;
- innej nieobecności trwającej co najmniej 6 miesięcy, z wyjątkiem nieobecności z tytułu korzystania z urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego lub urlopu rodzicielskiego oraz zwolnienia lekarskiego, o którym mowa w art. 121b ust. 5 pkt 13 i 8 oraz ust. 6 pkt 2 i 3 ustawy o Policji, tj. z powodu:
 - wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby;
 - choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby;
 - wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby;
 - stwierdzenia zakażenia lub zachorowania na chorobę, o której mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, przy czym stwierdzone zakażenie lub zachorowanie powstało w związku z wykonywaniem zadań służbowych w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii z powodu tej choroby;
 - w wyniku popełnienia przez inną osobę umyślnego czynu zabronionego w związku z wykonywaniem przez policjanta czynności służbowych, stwierdzonego orzeczeniem wydanym przez uprawniony organ;
 - na skutek czynów o charakterze bohaterskim dokonanych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia

stępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe, to w okresie zawieszenia go w trakcie tego postępowania karnego w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania wstrzymał swój bieg okres wymagany do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania i mógł on być kontynuowany dopiero po upływie okresu zawieszenia w czynnościach służbowych lub uchylenia środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

⁴⁰ Warto tylko zaznaczyć, że jeśli prawomocnie zakończone postępowanie dyscyplinarne, w którym policjant został ukarany karą dyscyplinarną, uległaby zatarciu jeszcze przed upływem wymaganego 4-letniego okresu do uzyskania przez niego wyższej grupy zaszeręgowania, to fakt ten nie wpływa na wydłużenie tego podstawowego okresu do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania. Jeśli natomiast, w okresie prowadzonego postępowania dyscyplinarnego, policjant był zawieszony w czynnościach służbowych na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy o Policji, to faktyczny okres tego zawieszenia w czynnościach służbowych należy wyliczyć z okresu wymaganego do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania, jeśli postępowanie dyscyplinarne zostało zakończone w sposób wskazany w § 2b ust. 11 pkt 1 rozporządzenia i następnie doliczyć do 4-letniego okresu wymaganego do uzyskania przez policjanta wyższej grupy zaszeręgowania. Zatem w takiej sytuacji okres faktycznego zawieszenia policjanta w czynnościach służbowych spowoduje wydłużenie *de facto* okresu wymaganego do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania.

⁴¹ Zob. art. 79 ust. 1 ustawy o Policji, który odsyła w tym zakresie do regulacji zawartych w prawie pracy, w szczególności art. 186 i n. ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r. poz. 277 ze zm.), z wyłączeniem art. 186¹ oraz art. 188¹ tego kodeksu.

⁴² Zob. § 27 i n. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 2014 r. w sprawie urlopów policjantów (Dz.U. z 2023 r., poz. 2213).

lub zdrowia, w obronie prawa, nienaruszalności granic państwowych, życia, mienia lub bezpieczeństwa obywateli.

Przez inną nieobecność trwającą co najmniej 6 miesięcy należy rozumieć faktyczną nieobecność przypadającą w okresie, o którym mowa w § 2b ust. 1 lub 3 rozporządzenia, która nieprzerwanie trwa co najmniej 6 miesięcy⁴³. Nieobecności w okresie, o którym mowa w § 2b ust. 1 lub 3 tego rozporządzenia, których długość nie trwa nieprzerwanie przez co najmniej 6 miesięcy nie podlegają zsumowaniu. Nieobecność trwająca co najmniej 6 miesięcy przypadająca w okresie, o którym mowa w § 2b ust. 1 lub 3 tego rozporządzenia, nie musi być także nieobecnością zawierającą się wyłącznie w danym roku kalendarzowym. W pozostałych przypadkach do podstawowego 4-letniego okresu, o którym mowa w § 2b ust. 1 lub 3 rozporządzenia należy „doliczyć” faktyczny okres zawieszenia w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania, jeżeli policjant został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe lub jeżeli w prawomocnie zakończonym postępowaniu dyscyplinarnym został ukarany karą dyscyplinarną albo jeżeli w tym postępowaniu odstąpiono od jego ukarania, urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego, jeśli wystąpiły one w okresie, o którym mowa w § 2b ust. 1 lub 3 tego rozporządzenia, nawet w przypadku jeśli długość danego okresu nie przekroczyła nieprzerwanie 6 miesięcy.

Konkludując to, co zostało do tej pory powiedziane, zaakcentowania wymaga to, że użycie w treści przepisu § 2b ust. 1 rozporządzenia zwrot „uzyskuje” nie oznacza, że policjant, zajmujący stanowisko zaszeręgowane w grupach od 2 do 7, bez względu na jakiekolwiek okoliczności, automatycznie uzyska bezpośrednio wyższą grupę zaszeręgowania, a zatem zaszeręgowane w grupie od 3 do 8. Prawodawca określił wymienionymi przepisami pewien model uzyskiwania przez policjantów zajmujących stanowiska zaszeręgowane do poszczególnych wyższych grup zaszeręgowania, który winien stanowić regułę. Zatem, co do zasady, policjant winien uzyskać wyższą grupę zaszeręgowania

⁴³ Tym samym policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszeręgowanym w 2 grupie (na stanowisku policjanta), którego okres do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania (3 grupy zaszeręgowania), o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia, rozpoczął bieg w dniu 1 stycznia 2025 r., uzyskuje wyższą grupę zaszeręgowania z upływem 4 lat, tj. z dniem 1 stycznia 2029 r., pomimo tego w okresie od dnia 1 lutego 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. (5 miesięcy), a także od dnia 1 listopada 2025 r. do dnia 28 lutego 2026 r. (4 miesiące), a zatem łącznie przez 9 miesięcy był nieobecny w służbie z innych przyczyn niż wskazane w § 2b ust. 11 pkt 4 rozporządzenia. Żadna z poszczególnych nieobecności nie trwała bowiem co najmniej przez 6 miesięcy. Z kolei policjant pełniący służbę na stanowisku służbowym zaszeręgowanym w 3 grupie (na stanowisku referenta), którego okres do uzyskania wyższej grupy zaszeręgowania (4 grupy zaszeręgowania), o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia, rozpoczął bieg w dniu 1 stycznia 2025 r., będący w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 września 2025 r. (9 miesięcy), a także od dnia 1 października 2025 r. do dnia 31 marca 2026 r. (6 miesięcy) nieobecny w służbie z innych przyczyn niż wskazane w § 2b ust. 11 pkt 4 tego rozporządzenia, uzyskuje wyższą grupę zaszeręgowania *de facto* z upływem 5 lat i 3 miesięcy, tj. z dniem 1 kwietnia 2030 r., bowiem do podstawowego 4-letniego okresu, o którym mowa w § 2b ust. 1 lub 3 rozporządzenia należy doliczyć okres jego faktycznej absencji w służbie — w tym przypadku okres 1 roku i 3 miesięcy. Jeśli w doliczonym okresie wystąpi kolejna absencja, to podlega ona również doliczeniu.

po upływie wskazanego w § 2b ust. 1 rozporządzenia terminu. Od tak ustanowionej reguły przewidziano pewne wyjątki, które mogą wydużyć termin konieczny do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania. Co również istotne, policjant może w ogóle nie uzyskać wyższej grupy zaszerogowania, jeśli przed upływem terminu, o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia, nastąpi definitywna zmiana jego statusu służbowego, z przyczyn natury faktycznej albo prawnej, np. jeśli przed upływem terminu, o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia stosunek służbowy ustanie — nastąpi jego rozwiązanie w związku ze zwolnieniem policjanta ze służby albo z jego śmiercią. Ten sam skutek nastąpi również, jeśli przed upływem tego okresu policjant zajmujący stanowisko w danej grupie zaszerogowania od 2 do 7 zostanie mianowany na stanowisko służbowe zaszerogowane w grupie, na uzyskanie której oczekiwał. Wówczas, należy przyjąć, że po pierwsze z dniem mianowania policjanta, który dotychczas zajmował stanowisko służbowe zaszerogowane w danej grupie i przed upływem okresu, o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia (uprawnającego go do wyższej grupy zaszerogowania) został mianowany na stanowisko służbowe zaszerogowane w tej grupie zaszerogowania na uzyskanie której oczekiwał, termin ten ekspirował, natomiast po drugie, że z dniem mianowania na to stanowisko służbowe zostaje zainicjowany kolejny termin, o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia, którego upływ będzie uprawniał policjanta do uzyskania bezpośrednio wyższej grupy zaszerogowania⁴⁴.

Ponownego przypomnienia wymaga również, że jeśli policjant pełniący służbę na danym stanowisku służbowym, w okresie pełnienia służby na tym stanowisku, ale przed upływem terminu, o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia, zostanie przeniesiony z przyczyn określonych w art. 38 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i 3 lub ust. 3 ustawy o Policji, to przeniesienie nie jest uznawane jako okres służby na tym samym stanowisku. Tego rodzaju przeniesienie na stanowisko zaszerogowane do grupy niższej od dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego nie ma charakteru temporalnego, bowiem mianowanie na określone stanowisko służbowe nie jest samo w sobie ograniczone czasowo. Skoro w takich okolicznościach okres ten nie może być uznany za okres służby, o którym mowa w § 2b ust. 1 lub 3 rozporządzenia, to zainicjowany uprzednio termin, w którym policjant miał pełnić służbę na zajmowanym stanowisku (przed przeniesieniem go na niższe) nie może dalej biec. Tym samym policjant nie może osiągnąć wymaganego okresu na tym stanowisku, który uprawniałby go do uzyskania wyższej grupy zaszerogowania od tej, która była przyporządkowana do stanowiska służbowego, na którym pełnił on służbę i z którego został zwolniony w związku z przeniesieniem go na niższe stanowisko służbowe. Przeniesienie, o którym mowa w § 2b ust. 7 w zw. z ust. 8 pkt 4 rozporządzenia, *de facto* przerywa bieg terminu,

o którym mowa w § 2b ust. 1 tego rozporządzenia, którego upływ uprawnia do uzyskania grupy zaszerogowania bezpośrednio wyższej od grupy zaszerogowania przyporządkowanej do zajmowanego stanowiska, z którego policjant został zwolniony w związku z jego przeniesieniem na niższe stanowisko służbowe. Z dniem takiego przeniesienia rozpoczyna bieg nowy termin, o którym mowa w § 2b ust. 1 wymienionego rozporządzenia, który uprawnia do uzyskania bezpośrednio wyższej grupy zaszerogowania od grupy zaszerogowania przyporządkowanej do stanowiska służbowego aktualnie zajmowanego przez policjanta, tj. po tym przeniesieniu.

Wymienione rozwiązania należy również odnieść do policjantów, którzy w dniu 1 stycznia 2022 r. pełnili służbę na stanowisku służbowym zaszerogowanym do grupy 6 albo 7 albo pozostawali w tym dniu w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych po zwolnieniu z takich stanowisk. Rozporządzenie zmieniające, co zostało już wcześniej zaznaczone, nie przewidywało dla tych grup policjantów szczególnych rozwiązań. Tym samym uzyskiwanie przez nich wyższych grup zaszerogowania następuje na zasadach ogólnych. Jest to o tyle istotne, że wymienione zasady należałoby w sposób analogiczny odnieść do policjantów zajmujących w dniu 1 stycznia 2022 r. stanowiska służbowe zaszerogowane w 5 grupie, którzy nie uzyskiwali z tym dniem wyższej grupy zaszerogowania, ale zostali umieszczeni w imiennych wykazach i wyznaczono im terminy, w jakich uzyskają oni wyższe grupy zaszerogowania. Charakter okresu wymaganego do uzyskania wyższej grupy, o którym mowa w § 9 ust. 2 rozporządzenia zmieniającego, jest identyczny z tym, o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia. Istotna różnica polega na tym, że termin, o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia jest jednolity dla każdej kategorii podmiotów, tj. policjantów zajmujących stanowiska służbowe, do których przyporządkowane są grupy zaszerogowania od 2 do 7. Przypadek wskazany w § 9 rozporządzenia zmieniającego dotyczy natomiast wyłącznie uzyskania po raz pierwszy w trybie określonym przez rozporządzenie zmieniające przez policjantów pełniących w dniu 1 stycznia 2022 r. służbę na stanowisku służbowym zaszerogowanym do grupy 5 albo pozostających w tym dniu w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych po zwolnieniu z takiego stanowiska. Wyznaczenie dat uzyskania wyższej grupy dla tych policjantów na dzień 1 stycznia 2023 r., dzień 1 stycznia 2024 r. oraz dzień 1 stycznia 2025 r. skutkuje jedynie skróceniem terminu wymaganego do uzyskania po raz pierwszy wyższej grupy przez poszczególne grupy policjantów, o których mowa w § 9 ust. 2 rozporządzenia zmieniającego, spełniających wymogi, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, w stosunku do terminu, o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia. Nie zmienia to w żadnym razie charakteru tego terminu. Okresy oczekiwania na uzyskanie wyższej grupy przez poszczególne grupy policjantów, spełniających kryteria, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, są tylko krótsze niż ten, który wynika z § 2b ust. 1 rozporządzenia.

Gwarancja uzyskania wyższej grupy dla policjantów, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, po upływie odpowiednich terminów nie ma jednak charakteru nieograniczonego. Tylko umieszczenie policjanta na imiennym wykazie, w którym wyznaczono dzień 1 stycznia 2022 r. jako dzień uzyskania przez niego wyższej grupy zaszerogowania, skutkowało automatycznym uzyskaniem przez niego z tym

⁴⁴ Na marginesie dodać jedynie należy, że uzyskiwanie wyższych grup w tym trybie jest ograniczone, bowiem policjant nie może uzyskać grupy zaszerogowania wyższej niż 8. Tym samym, jeśli policjant zajmujący stanowisko służbowe w 7 grupie zaszerogowania, zostałby mianowany na stanowisko służbowe w 8 grupie zaszerogowania, przed upływem terminu do uzyskania tej grupy w trybie § 2b rozporządzenia, wówczas termin, o którym mowa w § 2b ust. 1 tego rozporządzenia, skończyłby swój bieg z dniem mianowania tego policjanta na stanowisko służbowe w 8 grupie zaszerogowania oraz nie zostałby zainicjowany kolejny termin do uzyskania wyższej grupy od tej, która przyporządkowana jest do obecnego stanowiska służbowego policjanta, na które został on mianowany.

dniem tej wyższej grupy zaszerogowania⁴⁵, oczywiście, jeśli spełniał on wszystkie wymagania do uzyskania tej wyższej grupy (jeśli nie zmaterializowały się wobec niego przesłanki negatywne wymienione w § 10 pkt 1–4 rozporządzenia zmieniającego). Przeciwnie w odniesieniu do pozostałych przypadków wskazanych w § 9 ust. 2 rozporządzenia zmieniającego. Hipoteza normy prawnej, w tych przypadkach, statuuje swobodę rodzaju ekspektatywy, a więc pewien stan oczekiwania przez adresata normy na nabycie uprawnienia. Upływ terminu przewidzianego przez przepis prawa powoduje, co do zasady, nabycie uprawnienia przez adresata normy. Jego nabycie warunkowane jest zatem wyłącznie upływem czasu pełnienia służby na stanowisku służbowym zaszerogowanym do grupy 5 albo pozostawania w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych po zwolnieniu z takiego stanowiska liczonego od dnia 1 stycznia 2022 r. Nie budzi zatem wątpliwości, że „sformułowanie „uzyskuje” należy odnieść do tzw. modelowego rozwiązania. Zasadą winno być, że upływ okresu, w tym przypadku terminu wyznaczonego imiennym wykazem, winien skutkować uzyskaniem wyższej grupy zaszerogowania. Nie budzi również wątpliwości, że zmiana statusu służbowego policjanta oczekującego na upływ wyznaczonego dla niego okresu, polegająca na zmianie jednostki organizacyjnej Policji, a także przełożonego właściwego w sprawach osobowych, nie wpływa w żaden sposób na możliwość uzyskania przez niego tego uprawnienia. Zgodnie bowiem § 9 ust. 2 rozporządzenia zmieniającego przełożony właściwy w sprawach osobowych sporządza w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia imienny wykaz obejmujący wszystkich policjantów pełniących w dniu 1 stycznia 2022 r. służbę na stanowisku służbowym zaszerogowanym do grupy 5 oraz pozostających w tym dniu w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych po zwolnieniu z takiego stanowiska. Sporządzenie imiennych wykazów jest czynnością jednokrotną. Każdy policjant spełniający kryteria, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego musiał znaleźć się na wykazie sporządzonym przez jego ówczesnego przełożonego właściwego w sprawach osobowych. Zmiana przełożonego właściwego w sprawach osobowych nie skutkowałą koniecznością ponownego umieszczenia policjanta na wykazie przez jego aktualnego przełożonego właściwego w sprawach osobowych. Umieszczenie na imiennym wykazie policjanta nie powoduje jednak automatycznego nadania mu określonego uprawnienia. Imienny wykaz systematyzuje policjantów, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, według kryteriów, o których mowa w § 9 ust. 3 rozporządzenia zmieniającego oraz wskazuje punkt na osi czasowej, w którym policjant winien uzyskać uprawnienie. Upływ okresu (terminu wskazanego w imiennym wykazie) stanowi gwarancję uzyskania tego uprawnienia, o tyle, o ile nie zaistnieją inne okoliczności relewantne z punktu widzenia możliwości zmaterializowania się tego uprawnienia w ogóle, albo w czasie wskazanym jako okres oczekiwania na jego nabycie.

⁴⁵ Przełożony policjanta, sporządzając imienne wykazy, winien był kierować się wskazówkami zamieszczonymi w § 9 ust. 3 rozporządzenia zmieniającego. Tym samym niecelowe a nawet niezasadne było umieszczenie na liście, która uprawniała do uzyskania z dniem 1 stycznia 2022 r. wyższej grupy zaszerogowania policjanta, który w tym dniu nie spełniał wymogów do uzyskania tej wyższej grupy, bowiem faktycznie nie mógłby on z tym dniem uzyskać tej wyższej grupy zaszerogowania.

W tym kontekście okolicznością istotną dla samej możliwości nabycia tego uprawnienia będzie pozostawanie policjanta w stosunku służbowym w dniu upływu wymaganego okresu (wyznaczonego indywidualnie dla każdego policjanta, o którym mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego w imiennym wykazie). Ustanie stosunku służbowego przed upływem tego terminu przerywa jego bieg. Osoba niepozostająca w stosunku służbowym oraz nieposiadająca statusu funkcjonariusza nie może uzyskać wyższej grupy zaszerogowania, mimo że została umieszczona na wykazie i w dniu umieszczenia jej na tym wykazie spełniała kryterium, o którym mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego⁴⁶. Tak samo w sytuacji mianowania jej na stanowisko w 6 grupie zaszerogowania, albo na wyższe od tego stanowiska stanowisko służbowe, tj. w 7 albo 8 grupie zaszerogowania, jeszcze przed upływem okresu (terminu) określonego w imiennym wykazie indywidualnie dla każdego policjanta, o którym mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego. Mianowanie na takie stanowisko czyni bezprzedmiotowe oczekiwanie na uzyskanie grupy zaszerogowania tożsamej z tą, która przyporządkowana jest do stanowiska, na które policjant, o którym mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, został mianowany przed upływem terminu wynikającego z imiennego wykazu, na którym został on umieszczony. Prawodawca w § 10 pkt 1–4 rozporządzenia zmieniającego określił również przesłanki negatywne, których wystąpienie faktycznie uniemożliwia uzyskanie wyższej grupy zaszerogowania przez policjantów, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, *stricte* w terminie wyznaczonym w imiennym wykazie. Ich zmaterializowanie skutkuje tym, że *de facto* policjant nie uzyska wyższej grupy zaszerogowania w dacie określonej w imiennym wykazie, na którym został on umieszczony, ale później.

Dodać również należy, że prawodawca, tworząc przepisy szczególne w odniesieniu do grupy funkcjonariuszy, o której mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, nie uregulował dla tej szczególnej grupy funkcjonariuszy kwestii związanych ze zmianami statusu funkcjonariusza w trakcie okresu wyznaczonego imiennym wykazem dla każdego funkcjonariusza, o którym mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego. Nie oznacza to, że w tym aspekcie mamy do czynienia ze sferą nieuregulowaną. Są one analogiczne jak w przypadku policjantów pełniących służbę na stanowisku zaszerogowanym

⁴⁶ Nawet późniejsze ponowne przyjęcie takiej osoby do służby nie powoduje ponownego uruchomienia tego terminu. Ponownie przyjętemu do służby funkcjonariuszowi określa się na nowo jego status służbowy. Może on však zostać mianowany na inne stanowisko służbowe niż poprzednio, tj. przed zwolnieniem ze służby, niekoniecznie musi być ono zaszerogowane w 5 grupie. Nawet jednak mianowanie go na takie stanowisko nie skutkuje tym, że ponownie aktywuje się dla niego uprawnienie wynikające z faktu poprzedniego umieszczenia go na odpowiednim imiennym wykazie, które nastąpiło z przed jego zwolnienia ze służby. Zwolnienie ze służby, jeśli nastąpiło jeszcze przed uzyskaniem wyższej 6 grupy zaszerogowania, w terminie wynikającym z imiennego wykazu, na którym został on umieszczony, definitywnie pozbawia go możliwości uzyskania wyższej grupy zaszerogowania na podstawie rozporządzenia zmieniającego. Ponownie przyjęty do służby policjant jest mianowany na stanowisko służbowe. Jeśli po ponownym przyjęciu do służby nie będzie jej pełnił jako policjant w służbie kontraktowej i zajmować będzie stanowisko służbowe zaszerogowane w grupie odpowiednio od 2 do 7, to będzie on mógł uzyskiwać kolejne wyższe grupy zaszerogowania, ale już na zasadach ogólnych, tj. na zasadach określonych w § 2b rozporządzenia.

do grupy 6 albo 7 oczekujących na uzyskanie wyższej grupy — odpowiednio 7 albo 8, bowiem tylko oni z mocy rozporządzenia zmieniającego nie uzyskiwali automatycznie z dniem 1 stycznia 2022 r. wyższej grupy zaszeregowania. Jeśli w okresie oczekiwania na uzyskanie wyższej grupy zaszeregowania zaczęliby pełnić służbę na stanowisku zaszeregowanym do niższej grupy zaszeregowania niż grupa zaszeregowania dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego, a zajęcie stanowiska zaszeregowanego w niższej grupie niż grupa zaszeregowania dotychczas zajmowanego stanowiska była skutkiem przeniesienia w trybach określonych w § 2b ust. 7 rozporządzenia, to pełnienie służby na stanowisku, na które policjant został przeniesiony, nie może być tożsame z pełnieniem służby na stanowisku przed przeniesieniem. Przeniesienie policjanta na niższe stanowisko w sytuacjach, o których mowa w § 2b ust. 7 rozporządzenia, nie przewiduje mechanizmu automatycznego powrotu na poprzednio zajmowane stanowisko służbowe. Tym samym przeniesienie, o którym mowa w § 2b ust. 7 wymienionego rozporządzenia, faktycznie przerywa bieg terminu, o którym mowa w § 2b ust. 1 tego rozporządzenia. Identyczny mechanizm, w braku uregulowań szczególnych w odniesieniu do grupy funkcjonariuszy, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, należałoby zastosować w sytuacji, gdy w okresie oczekiwania na uzyskanie wyższej grupy przez policjanta, o którym mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, zmaterializowała się którakolwiek z przesłanek wskazanych w § 2b ust. 7 rozporządzenia. Odmienne wykładnia tych przepisów prowadziłaby do nieuzasadnionego uprzywilejowania policjantów, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia zmieniającego, którzy pozostają w okresie oczekiwania na uzyskanie po raz pierwszy wyższej grupy zaszeregowania od tej, która przyporządkowana jest do zajmowanego przez nich stanowiska (albo stanowiska, na którym byli oni mianowani przed ich zwolnieniem i przeniesieniem do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych), w stosunku do policjantów pełniących służbę na stanowiskach służbowych zaszeregowanych odpowiednio do grupy 6 albo 7 również oczekujących na upływ okresu, o którym mowa w § 2b ust. 1 rozporządzenia, uprawniającego do uzyskania po raz pierwszy wyższej (odpowiednio 7 albo 8) grupy zaszeregowania. Zatem nic nie sprzeciwia się w takim przypadku stosowaniu reguł ogólnych dotyczących *in genere* uzyskiwania przez policjantów pełniących na stanowiskach służbowych zaszeregowanych do grup od 2 do 7 wyższych grup zaszeregowania.

Na marginesie należy także zaznaczyć, że zmiana statusu służbowego funkcjonariusza polegająca na zwolnieniu go z zajmowanego stanowiska służbowego i mianowaniu go na inne stanowisko równorzędne z tym, które poprzednio zajmował, w żaden sposób nie wpływa na możliwość uzyskiwania przez niego, w tym trybie, wyższej grupy zaszeregowania od tej, która przyporządkowana jest do zajmowanego przez niego stanowiska służbowego, tak samo jak ewentualna migracja tego funkcjonariusza pomiędzy jednostkami organizacyjnymi Policji różnego szczebla, nawet jeśli byłaby związana ze zmianą przełożonego właściwego w sprawach osobowych.

Dodać również należy, że w § 13 rozporządzenia zmieniającego zostały określone warunki, w jakich policjant, o którym mowa w § 9 rozporządzenia zmieniającego, zachowuje grupę zaszeregowania uzyskaną na podstawie tego przepisu, pomimo przeniesienia go na stanowisko służbowe zaszeregowane do grupy niższej od dotychczas uzyskanej. Regulacji tej nie

stosuje się jednak do policjanta przeniesionego na niższe stanowisko służbowe w trybie określonym w art. 38 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i 3 lub ust. 3 ustawy o Policji. Skoro prawodawca przewidział sytuacje, w których policjant nie zachowuje uprzednio uzyskanego uprawnienia do grupy zaszeregowania, w przypadku przeniesienia go na niższe stanowisko służbowe w trybie określonym w art. 38 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i 3 lub ust. 3 ustawy o Policji, a więc uprawnienia już nabytego, to błędne byłoby przyjęcie, że w przypadku przeniesienia go z przyczyn wskazanych w § 2b ust. 7 rozporządzenia na niższe stanowisko służbowe w okresie oczekiwania na uzyskanie wyższej grupy zaszeregowania, który został określony przez umieszczenie go na stosownym imiennym wykazie, mógłby zachować zdolność do jej uzyskania.

Zakończenie

Problematyka związana z zasadami i trybem uzyskiwania przez policjantów wyższych grup zaszeregowania jest zagadnieniem wciąż nowym i wymagającym analizy. Tryb wskazany w § 2b rozporządzenia stanowi odrębny mechanizm, za pomocą którego możliwy jest awans zawodowy policjanta, który pozwala mu na uzyskanie wyższej grupy zaszeregowania, bez konieczności mianowania go na stanowisko służbowe zaszeregowane w wyższej grupie zaszeregowania niż grupa zaszeregowania przypisana do obecnie zajmowanego przez niego stanowiska służbowego. Wobec tego tryb ten jest niejako niezależny od tradycyjnego modelu, pozwalającego policjantowi na awans zawodowy, który związany jest ze zmianą stanowiska służbowego — mianowaniem go na wyższe stanowisko służbowe, które to mianowanie automatycznie związane jest z uzyskaniem przypisanej do tego stanowiska grupy zaszeregowania. W tym ostatnim przypadku zasadniczo wola przełożonego właściwego w sprawach osobowych ma kluczowe znaczenie, bowiem to on, kształtując prowadzoną przez siebie politykę kadrową, uprawniony jest, zgodnie ze swoim uznaniem, do obsadzania poszczególnych stanowisk służbowych znajdujących się w strukturze organizacyjnej jednostki Policji, która mu podlega. Przełożony w każdym momencie może obsadzić dane stanowisko służbowe konkretnym policjantem, jeśli w jego ocenie leży to w interesie służby, a tym samym, co do zasady, nie jest ograniczony czasowo w stosowaniu instrumentu prawnego polegającego na awansie zawodowym, tj. mianowaniu policjantów na wyższe stanowiska służbowe. Oczywiście mowa tutaj o kryterium czasu, jaki w przypadku trybu przewidzianego w § 2b rozporządzenia wymagany jest do uzyskania wyższej grupy zaszeregowania, a nie stażu służby, jaki wymagany jest do mianowania na konkretne stanowisko służbowe. W przypadku instrumentu prawnego polegającego na uzyskiwaniu wyższej grupy zaszeregowania na zasadach i w trybie określonym w § 2b rozporządzenia, wola przełożonego właściwego w sprawach osobowych nie ma zasadniczo znaczenia, bowiem uzyskiwanie tej wyższej grupy zaszeregowania w stosunku do grupy zaszeregowania przypisanej do zajmowanego stanowiska służbowego, albo w stosunku do grupy zaszeregowania już uzyskanej, została w głównej mierze uzależniona od upływu czasu. Uzyskanie tej wyższej grupy zaszeregowania jest możliwe każdorazowo po upływie 4-letniego okresu. Oczywiście przewidziano szereg warunków, których spełnienie może przedłużyć okres oczekiwania na uzyskanie wyższej grupy zaszeregowania. Nie budzi

jednak wątpliwości, że zasadniczo, upływ każdego okresu 4 lat skutkuje uzyskaniem wyższej grupy zaszeręgowania. Następuje to z mocy prawa i jest niezależne od woli przełożonego właściwego w sprawach osobowych. Istotnym jednak ograniczeniem tego instrumentu prawnego jest to, że możliwość uzyskiwania wyższej grupy zaszeręgowania została ograniczona do 8 grupy zaszeręgowania. Uzyskanie tej grupy zaszeręgowania uniemożliwia dalszy awans zawodowy policjanta. Z kolei przełożony właściwy w sprawach osobowych może mianować policjanta na stanowisko służbowe, które jest zaszeręgowane do wyższej niż 8 grupa zaszeręgowania.

Trudno obecnie przewidzieć, czy system awansu zawodowego pozwalającego na uzyskiwanie wyższej grupy zaszeręgowania, będzie stanowić instrument mający charakter uzupełniający w stosunku do tego podstawowego, który uzależnia awans zawodowy od mianowania na wyższe od dotychczas zajmowanego przez policjanta stanowisko służbowe, by wskutek tego mianowania uzyskać wyższą grupę zaszeręgowania, czy też przeciwnie, czy stanie się instrumentem demotywującym policjantów do wzmoczenia wysiłków, celem uzyskania takiego wyższego stanowiska służbowego, skoro po upływie oznaczonego okresu i tak uzyskiwaliby wyższą grupę zaszeręgowania w stosunku do tej, która przepisana jest do obecnie zajmowanego przez nich stanowiska służbowego, albo wyższej grupy zaszeręgowania od tej, którą już uzyskali. Nie budzi jednak wątpliwości, że w trybie określonym w § 2b rozporządzenia policjant zasadniczo musi uzyskiwać bezpośrednio wyższą grupę zaszeręgowania, a następnie bezpośrednio wyższe od już uzyskanych. Mianowanie policjanta na stanowisko służbowe nie musi natomiast odbywać się w określonych cyklach (tj. po upływie każdych 4 lat od dnia mianowania na dane stanowisko służbowe). Nie wymaga też, by stanowisko służbowe, na które policjant ma zostać mianowany, było stanowiskiem bezpośrednio wyższym od stanowiska, na którym dotychczas, tj. przed awansem, pełnił on służbę. Tym samym wydaje się, że instrument wskazany w § 2b rozporządzenia winien nie być instrumentem konkurencyjnym, a tylko mającym charakter uzupełniający. Na pewno nie powinien on stanowić instrumentu za pomocą którego zasadniczo policjanci uzyskiwać będą awans zawodowy, bowiem mogłoby to doprowadzić do obniżenia motywacji funkcjonariuszy, tj. chęci ich rozwoju zawodowego poprzez

ubieganie się o awansowanie ich na wyższe stanowiska służbowe, z którymi wszak związany jest większy zakres obowiązków, skoro i tak uzyskiwaliby ten awans bez konieczności uzyskania wyższego stanowiska służbowego, uzyskując wyższą grupę zaszeręgowania po upływie danego okresu, a także pełniąc nieprzerwanie służbę na tym samym stanowisku służbowym i wykonując te same obowiązki służbowe.

Bibliografia

- Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 636 ze zm.).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim odpowiadają policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 2252 ze zm.).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad otrzymywania i wysokości uposażenia zasadniczego policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 1236 ze zm.).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 marca 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad otrzymywania i wysokości uposażenia zasadniczego policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego (Dz.U. z 2022 r., poz. 580).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 sierpnia 2010 r. w sprawie opiniowania służbowego policjantów (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r., poz. 704).
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (tekst jedn. Dz.U. z 2026 r., poz. 490 ze zm.).
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 383 ze zm.).
- Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 277 ze zm.).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 2014 r. w sprawie urlopów policjantów (Dz.U. z 2023 r., poz. 2213).